

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2024 M. NR. 2 (174)

PARYŽIAUS LINK

VIENI LIETUVOS SPORTININKAI
JAU PRADEDA PASIRENGIMĄ
ŠIĄ VASARĄ VYKSIANČIOMS
OLIMPINĖMS ŽAIDYNĖMS, O KITI
KOVOJA DĖL KELIALAPIŲ Į JAS

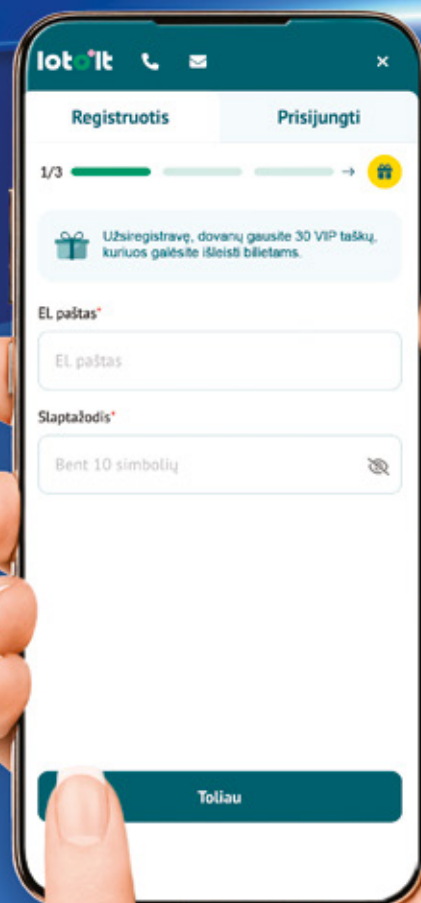

LIETUVA
OLYMPIC

WWW.LTOK.LT

Užsiregistruo **loto.lt** ir laimėjo

50 000 €

loto.lt

Registruotis Prisijungti

1/3

Užsiregistruvę, dovanų gausite 30 VIP taškų, kuriuos galėsite išleisti bilietams.

El. paštas*

El. paštas

Slaptažodis*

Bent 10 simbolių

Toliau

loto.lt

Loterijų bilietai internetu

5

SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

GENERALINĖ ASAMBLĖJA

OLIMPINIAI IŠŠŪKIAI IR GERA ŽINIA FEDERACIJOMS

10

APDOVANOJIMAI

ĮVERTINIMAS UŽ KILNIUS DARBUS

12

ŽVILGSNIS

OLIMPIEČIŲ TRENERĖ VISADA TIKI AUKLĖTINIŲ SĖKME

15

SITUACIJA

SUNKI SUNKIAATLEČIŲ KELIONĖ TIKSLO LINK

18

OLIMPINIS ŠIMTMETIS

ĖJIMO IŠŠŪKIS

20

„LTEAM“ NARIAI

DVIESE VALTYSE PARYŽIAUS LINK

23

SVAJONIŲ KOMANDOS

BIRŠTONE – SEZONO STARTAS

24

ISTORIJA

LIETUVOS DVIRATININKŲ OLIMPINIS KELIAS

30

PULSAS

OLIMPINĮ BILIETĄ IŠKOVOJO ATĖNUOSE

31

POSĖDIS

IR NERIMAS, IR DŽIAUGSMAS

33

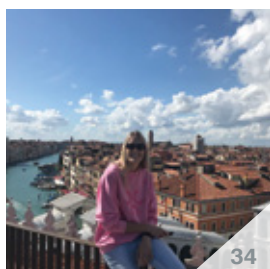
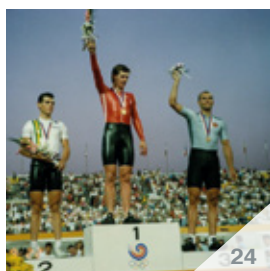
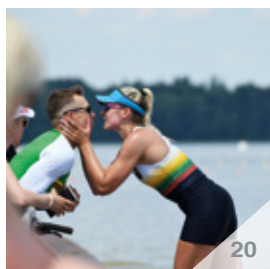
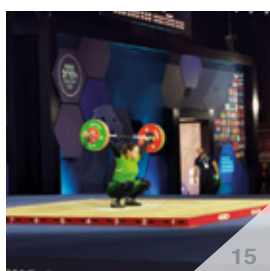
KRONIKA

LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

POMĖGĮ SKAITYTI ĮSKIEPIJO MAMA

VIRŠELYJE

Buriuotoja Viktorija Andrulytė
Vytauto Dranginio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Dalia Musteikytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Bronius Čekanauskas
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Vytautas Dranginis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJA

Urtė Gimžauskaitė

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

Remiame aiškius tikslus

Dailiojo jojimo raitelė Justina Vanagaitė

ADVOKATŲ KONTORA

 Glimstedt

www.glimstedt.lt

PASIRENGIMO PARYŽIAUS ŽAIDYNĖMS ĮKARŠTIS

PARYŽIAUS OLIMPINĖMS ŽAIDYNĖMS NENUMALDOMAI ARTĖJANT, NE TIK ORGANIZATORIŲ, BET IR NACIONALINIŲ OLIMPINIŲ KOMITETŲ PASIRUOŠIMAS PASIEKĖ FINIŠO TIESIAJĄ. APIE TAI „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBA SU OLIMPINE ČEMPIONE, LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Vytauto Diraševičiaus nuotr.

Iki Paryžiaus olimpinė žaidynių lieka mažiau nei penki mėnesiai. Kokio etape šiuo metu yra pasiruošimas?

Galime drąsiai sakyti, kad pasiruošimas žaidynėms pasiekė finišo tiesiąją. Šiuo metu turime labai daug organizacinių darbų, pavyzdžiui, į žaidynių sistemą suvesti ilgąjį visos Lietuvos delegacijos sąrašą. Tai reiškia, kad turime pateikti asmens duomenis kiekvieno žmogaus – sportininko, trenerio, mediko, aptarnaujančio personalo nario, kuris potencialiai turi bent menkiausią galimybę vykti į olimpines žaidynes. Prieš tai šią informaciją turime surinkti iš sporto federacijų. Kalbame apie 350 asmenų, todėl tai yra ypač laikui imlu.

Kodėl sąrašas toks ilgas?

Sistema tokia, kad tik ilgajame sąraše esantys asmenys vėliau gali būti akredituoti olimpinėse žaidynėse. Vėliau keitimai ir įtraukimai nebus galimi, todėl apsidrausdami pateikiame visus įmanomus asmenis.

Žinoma, mes džiaugiamės kiekvienu į žaidynes patekusiu sportininku ir norime, kad rinktinė būtų kuo didesnė, bet galutinę delegacijos sudėtį žinosime tik liepą, kai baigsis visos atrankos. Tačiau jau dabar susiduriame su iššūkiais dėl stipriai sumažintos

aptarnaujančio personalo kvotos.

Tokio olimpinėse žaidynėse vienas į jas patekęs sportininkas garantuodavo 0,5 aptarnaujančio personalo asmens, o dabar šis koeficientas sumažintas iki 0,4. Tai reiškia, kad du sportininkai anksčiau generuodavo vieną aptarnaujančio asmens kvotą, o dabar net tiek nėra.

Tai didelis galvos skausmas ir mums, ir sporto federacijoms, su kuriomis rengiame individualius susitikimus ir tariamės. Įsi-vaizduokite šiuolaikinę penkiakovę, kurią sudaro penkios disciplinos, juk tai reiškia ir penkis trenerius, o kur dar medikai. Šie klausimai – labai svarbi pasiruošimo olimpinėms žaidynėms pusė, kuri dažnai lieka nematoma.

Skelbiama, kad žaidynių metu termometro stulpelis gali pakilti iki 40 laipsnių. Kaip ruošiamasi karščio bangoms?

Tokio žaidynėse prieš trejus metus karštis buvo labai didelis, tačiau skelbiama, kad Paryžiuje bus dar karščiau. Olimpijame kaimelyje nebus oro kondicionierių, todėl ketiname dalį jų vežtis iš Lietuvos. Apie kaitrą daug kalbama sporto medicinos konferencijose, būtent medikams teks atsakinga užduotis padėti sportininkams atsigausti ir išvengti karščio daromos žalos.

Sesija prasidėjo ir baigėsi Olimpiniu himnu

OLIMPINIAI IŠŠŪKIAI IR GERA ŽINIA FEDERACIJOMS

VASARIO 23 D. VILNIUJE VYKO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO GENERALINĖS ASAMBLĖJOS EILINĖ SESIJA. Į JĄ SUSIRINKĘ ORGANIZACIJOS NARIAI PATVIRTINO LTOK VEIKLOS ATASKAITĄ, 2024 METŲ VEIKLOS PLANĄ IR BIUDŽETĄ, KURIAME NUMATYTA DAR DIDESNĖ PĀRAMA SPORTO FEDERACIJOMS.

Apžvelgdama praėjusius metus LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė sakė: „2023-ieji Lietuvos sporto bendruomenei buvo svarbūs priešolimpiniai metai. Noriu pasidžiaugti sportininkais, kurie iš visų jėgų kovojo dėl medalių ir olimpinių kelialapių, federacijomis, kurios pagal galimybes stengėsi sudaryti geriausias įmanomas sąlygas, nors ir susidūrė su tikrai daug sunkumų.“

Generalinės asamblėjos eilinėje sesijoje dalyvavo LTOK nariai, švietimo, mokslo ir sporto viceministrė Aistė Zedelytė-Kaminskė, Nacionalinės sporto agentūros direktorius Mindaugas Špokas.

Pajamos viršijo planą

LTOK revizijos komisijos pirmininkas Algimantas Blažys perskaitė komisijos pranešimą ir LTOK veiklos patikrinimo išvadas.

„Atlikome LTOK direktorato ūkinės ir finansinės veiklos patikrinimą, neatitikimų neradome“, – sakė jis.

Bendrovės „PricewaterhouseCoopers“ įgaliotoji atstovė Justina Stašaitytė pristatė nepriklausomo auditoriaus išvadą. „Reikšmingų pastebėjimų neturėjome“, – patikino auditorė.

LTOK pajamos praėjusiais metais siekė 4,405 mln. eurų – 0,5 mln. daugiau, nei buvo planuota. Didžiąją pajamų dalį sudarė UAB „Olifėja“ dividendai – 3,685 mln. eurų, likusi dalis – tikslinės Tarp-

tautinio olimpinio komiteto (TOK) ir Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) subsidijos.

„Palyginti su 2022 m., LTOK pajamos pernai sumažėjo daugiau nei perpus. Tai įvykdytos sporto reformos padariniai ir didelė žala mums, federacijoms. Kodėl? Anksčiau turėjome du finansavimo šaltinius ir, jeigu atsirasdavo bėdų viename, – galėjome remtis kitu. Dabar antrojo nebeturime, LTOK iškrito iš žaidimo“, – pristatydamas 2023 m. biudžetą sakė LTOK išdininkas Darius Čerka.

LTOK išdininkas D.Čerka

LTOK išlaidos 2023 m. buvo 4,331 mln. eurų – 200 tūkst. eurų mažiau, nei buvo planuota. Didžiąją išlaidų dalį, kaip ir kasmet, sudarė olimpinio sporto finansavimas. Praėjusiais metais, siekiant padėti sporto federacijoms, joms buvo skirtos tikslinės dotacijos, kurios iš viso sudarė 790 tūkst. eurų.

Paramą federacijoms padvigubins

Planuojama, kad šiais metais LTOK pajamos sieks 4,080 mln. eurų, iš kurių 3,550 mln. eurų sudarys UAB „Olifėja“ dividendai, o likusią dalį – tikslinės TOK ir EOK subsidijos.

Numatomos išlaidos – 5,872 mln. eurų, iš kurių didžioji dalis – 2,915 mln. eurų – bus skirta olimpiniam sportui finansuoti. Dėl planą viršijusių 2023 m. gautų pajamų LTOK turės galimybę šiemet sporto federacijoms ir skėtinėms organizacijoms skiriamas dotacijas padvigubinti – iš viso tam planuojama skirti 1,865 mln. eurų.

„Prognozuodamas pajamų mažėjimą, LTOK ne vienus metus taupė, todėl šiuo metu turi sukauptą finansinę pagalbę. Ši vadinamoji pagalbė ir pernai gauti didesni, nei planuota, dividendai iš UAB „Olifėja“ mums leidžia padidinti paramą sporto federacijoms“, – sakė D.Čerka.

Olimpinių sporto šakų federacijoms bus skiriama po 40 tūkst. eurų, LTOK narėms neolimpinio sporto federacijoms po 20 tūkst.

o LTOK narėms Lietuvos skėtinėms organizacijoms – po 15 tūkst. eurų.

„Mūsų biudžetas mažėja ir rezervas mums, žinoma, yra reikalingas, tačiau nepadėti negalime. Juolab kai kurios federacijos, kurių sportininkai jau yra patekę į olimpines žaidynes arba turi daug potencialo patekti, iš valstybės gavo mažiau lėšų nei anksčiau. Valstybinis finansavimas vėluoja, federacijoms išgyventi sunku, o kadangi UAB „Olifėja“ rezultatai pernai buvo geresni, nei tikėjomės, šiais metais dotacijas padvigubinsime“, – sakė LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė.

Dėmesys sporto medicinai

LTOK prezidentė pristatė 2023 m. Vykdomojo komiteto ataskaitą.

„Ne tik intensyviai ruošėmės Paryžiaus olimpinėms žaidynėms, bet ir į olimpinius renginius vežėme rekordiška daug sportininkų“, – sakė olimpinė čempionė.

Pernai Lietuvos sportininkai dalyvavo Europos jaunimo žiemos ir vasaros festivaliuose bei Europos žaidynėse. Beje, Europos žaidynėse Lietuvai atstovavo net 130 sportininkų, jie iškovojo aštuonis medalius ir vieną olimpinį kelia lapį. Iš Europos jaunimo vasaros festivalio jaunieji atletai parsivežė keturis medalius.

„Visi renginių dalyviai taip pat dalyvavo edukaciniuose semina-

LTOK revizijos komisijos pirmininkas A.Blažys

Bendrovės „PricewaterhouseCoopers“ atstovė J.Stašaitytė

Sesijos dalyviai

ruose, kuriuose buvo supažindinti su antidopingo taisyklėmis ir naujienomis, sąžiningo sporto programa, „Athlete365“ platforma ir jos galimybės bei kita svarbia informacija“, – priminė D.Gudzinevičiūtė.

Su partnerių pagalba – „Affidea“ klinikos sporto medicinos, mokslo ir tyrimų laboratorija „LTeam LAB“ bei „Medicina Practica“ laboratorija – LTOK padėjo federacijoms rūpintis sportininkų sveikata.

„Tai, kad nėra centralizuoto medicininio ir mokslinio aprūpinimo, – vienas didžiausių mūsų sporto skaudulių. Kartu su partneriais stengiamės padėti sporto federacijoms bent iš dalies šią spragą užtaisyti: patekti į olimpinę rinktinę pretenduojantys sportininkai gali nemokamai atlikti medicininius tyrimus. Jiems taip pat suteikiame galimybę lankytis „Impuls“ ir „Lemon gym“ sporto klubuose.

Be to, į kiekvieną olimpinį renginį vežamės ne tik medikamentų, medicininės, rehabilitacijos įrangos, bet ir kvalifikuotų medikų komandą. O visiems į renginius vykstantiems sportininkams sudaroma galimybė nemokamai pasitikrinti sveikatą“, – pabrėžė D.Gudzinevičiūtė.

Pasiruošimas intensyvjėjo

2023 m. LTOK intensyviai ruošėsi Paryžiaus olimpinėms žaidynėms. Prancūzijoje vyko paskutinis misijos vadovų bei atstovų spaudai pasitarimas, LTOK atstovai apžiūrėjo olimpinį kaimelį bei sporto bazes, susitiko su Lietuvos ambasados Prancūzijoje komanda. Metų pabaigoje LTOK olimpinio sporto direkcija vasaros sporto šakų federacijoms surengė seminarą, kuriame supažindino su aktualiausia informacija ir būsimais pokyčiais.

„Vienas didžiausių pokyčių – sumažinta aptarnaujančio personalo kvota. Tai tampa tikru iššūkiu tiek mums, organizuojantiems dalyvavimą, tiek federacijoms, todėl prašome į tai atkreipti dėmesį. Ankstesnėse žaidynėse su gausesnėmis komandomis galėdavo vykti ir medikas, ir komandos vadovas. Vadovo pozicijos tikrai teks atsakyti, o kai kuriais atvejais reikės spręsti ir dėl galimybes turėti mediką“, – sakė D.Gudzinevičiūtė.

Ji taip pat išreiškė susirūpinimą dėl mažėjančios Lietuvos olimpinės rinktinės. Pavyzdžiui, 2012 m. Londone varžėsi 62 lietuviai, 2016 m. Rio de Žaneiro žaidynėse Lietuvai atstovavo 67 sportininkai, o 2021 m. Tokijuje vykusiose žaidynėse Lietuvos sportininkų buvo 42. Šiuo metu vietą olimpinėje rinktinėje yra užsitikinę 27 sportininkai.

„Džiaugiamės kiekvienu iškovotu kelialapiu ir tikimės, kad jų bus

kuo daugiau, tačiau tenka pripažinti, kad rinktinės mažėjimas – neapgalvotų reformų rezultatas“, – sakė D.Gudzinevičiūtė.

LTOK vadovė pernai toliau aktyviai dirbo tarptautinėje sporto politikos arenoje. Ji yra TOK narė, EOK viceprezidentė, Pasaulinės nacionalinių olimpinė komitetų asociacijos (ANOC) Vykdomosios tarybos narė, TOK sportininkų palaikymo komisijos bei 2026 m. Milano ir Kortinos d'Ampeco žiemos olimpinė žaidynių koordinavimo komisijos narė.

Pernai ji buvo apdovanota prestižiniu „Auksinio mangusto“ prizu. Tai Ukrainos nacionalinio olimpinio komiteto inicijuoti tarptautiniai apdovanojimai, skirti viso pasaulio žmonėms ir organizacijoms, prisidedančioms prie sporto plėtros ir paramos Ukrainai, pagerbti.

„Su Ukrainos olimpinio komiteto palaikome labai glaudžius santykius. Ne kartą tiek su kolegomis iš Baltijos šalių, tiek kartu su Šiaurės šalių nacionaliniais olimpiniais komitetais išreiškėme bendrą poziciją, kad Rusijos ir Baltarusijos sportininkų olimpinėse žaidynėse neturi būti“, – pabrėžė D.Gudzinevičiūtė.

Olimpinio solidarumo pagalba

Praėjusiais metais Lietuva aktyviai dalyvavo TOK olimpinio solidarumo programose. Dar penki Lietuvos sportininkai gavo Olimpinio solidarumo stipendijas – šį kartą jos skirtos 2026 m. Milano ir Kortinos d'Ampeco žiemos olimpinėms žaidynėms besiruošiantiems atletams: biatlonininkams Vytautui Stroliui ir Maksimui Fominui, dailiojo čiuožimo atstovams Paulinai Ramanauskaitei

D.Gudzinevičiūtė ir V.Paketūras

Lietuvos specialiosios olimpiados komiteto vadovas Z. Misiūnas

ir Deividui Kizalai, kalnų slidininkui Andrejui Drukarovui. Ši stipendija skiriama pasirengimo olimpinėms žaidynėms išlaidoms kompensuoti, sportininkų treniruočių procesui finansuoti ir yra mokama per atitinkamos sporto šakos federaciją.

Olimpinio solidarumo programose dalyvavo ir finansavimą, skiriamą federacijų veiklai tobulinti, trenerių techniniams kursams rengti ar iš dalies sportininkų studijoms padengti, gavo laipiojimo sporto, buriavimo, regbio, plaukimo, biatlonu, badmintonu, irklavimo, imtynių, dailiojo čiuožimo, krepšinio, tinklinio ir slidinėjimo atstovai. Šiomis lėšomis taip pat buvo finansuoti TOK kvalifikacijos tobulinimo kursai trims Lietuvos sporto medikams.

TOK olimpinio solidarumo finansuojamuose sporto vadybos mokymuose dalyvavo 58 sporto administratoriai. Didelio pasisekimo sulaukė visus metus vykęs LTOK inicijuotas „Erasmus+“ projektas „New Miracle“. Unikaliuose moterų lyderystės mokymuose iš viso žinių sėmėsi šimtas dalyvių iš Lietuvos, Latvijos, Estijos, Italijos ir Slovakijos.

LTOK atstovės moderavo svarbias Lietuvos sporto universiteto organizuoto tarptautinio sporto forumo diskusijas apie lyčių lygybę ir sporto politinės galios indeksą. Diskutuojant apie politinės galios indeksą pabrėžta, kad įgyti kolegų pasitikėjimą užtrunka ne vienus metus, todėl pretenduoti į tarptautinės federacijos vykdomąjį komitetą ar kitas aukštas pareigas lietuviams sunku.

Olimpinio šimtmečio metai

2023-aisiais stiprėjo LTOK olimpinio švietimo projektai. Skaičiuojama, kad iš viso į olimpinio švietimo veiklas įtraukiama 272 tūkst. vaikų iš visos Lietuvos. Vienas sėkmingiausių projektų – ikimokyklinio ugdymo vaikams skirtos Lietuvos mažųjų žaidynės, kuriose dalyvauja per 45 tūkst. vaikų. Lietuva taip pat išlieka lydere įgyvendinant TOK olimpinį vertybių ugdymo programą.

„Norime padėkoti pirmajai poniai Dianai Nausėdienei, kuri globoja ne vieną olimpinio švietimo projektą ir prisideda prie fizinio raštingumo idėjų sklaidos. Tiems mums, tiek projektų dalyviams ši parama yra labai svarbi“, – sakė D. Gudžinevičiūtė.

Lietuvos olimpinę komandą vienijantį „LTeam“ ženklą valdantis Lietuvos olimpinis fondas pernai surengė tris sėkmingus renginius. Žiemos sporto gerbėjai mėgavosi Druskininkuose vykusiu

žiemos olimpinio festivaliu, o beveik 20 tūkst. aktyvaus laisvalaikio mėgėjų vasarą rinkosi į Panevėžį, kuriame praūžė tradicinė Olimpinių diena. Metus vainikavę Lietuvos sporto apdovanojimai ant vienos scenos sukviė geriausius olimpinio ir paralimpinio sporto atstovus.

LTOK generalinis sekretorius Valentinas Paketūras, asamblėjos nariams pristatydamas 2024 m. organizacijos veiklos planą, sakė: „Reikia pastebėti, kad, nors mūsų biudžetas sumažėjo drastiškai, veiklos apimtys lieka praktiškai tos pačios.“

Šių metų pradžioje Lietuvos jaunimo rinktinė dalyvavo Pietų Korėjoje vykusiose jaunimo žiemos olimpinėse žaidynėse, o vasarą laukia didžiausias pasaulyje sporto renginys – Paryžiaus olimpinės žaidynės. 2024-aisiais Lietuvoje taip pat minimas olimpinio judėjimo šimtmetis. LTOK vadovai asamblėjos narius pakvietė aktyviai dalyvauti LTOK rengiamose olimpinėms žaidynėms ir šimtmečiui skirtose šventėse ir kampanijose.

Baigiantis sesijai Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos prezidentas Gintaras Jasiūnas pristatė sportininkų rengimo proceso savivaldoje tyrimą.

G. Jasiūnas pristatė sportininkų rengimo proceso savivaldoje tyrimą

Kilnaus sportinio elgesio laureatus apdovanojo D.Gudzinevičiūtė ir A.Skujytė

ĮVERTINIMAS UŽ KILNIUS DARBUS

VASARIO 29 D. VILNIUJE PAGERBTI LIETUVOS KILNAUS SPORTINIO ELGESIO APDOVANOJIMŲ LAUREATAI. LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE VYKUSIOS ČEREMONIJOS METU ŠEŠIŲ NOMINACIJŲ NUGALĖTOJAMS APDOVANOJIMUS ĮTEIKĖ OLIMPINĖ ČEMPIONĖ, LTOK PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ IR LIETUVOS KILNAUS SPORTINIO ELGESIO (ANGL. „FAIR PLAY“) KOMITETO PREZIDENTĖ, DVEJŲ OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ MEDALININKĖ AUŠRA SKUJYTĖ.

Jau 29 kartą LTOK surengtuose apdovanojimuose pagerbti šių nominacijų nugalėtojai: „Už viso gyvenimo nuopelnus“, Metų kilnus poelgis, „Jaunasis sportininkas – pavyzdys bendraamžiams“, „Fair Play“ projektas, „Fair Play“ organizacija bei šių metų naujovė – „Fair Play“ sklaida.

„Džiaugiuosi, kad jau daug metų apdovanojame žmones, įkvepiančius ne tik savo sportiniais laimėjimais ir rezultatais, bet ir sąžiningu bei garbingu sportiniu elgesiu. Olimpinės vertybės – pagarba, draugystė, tobulėjimas – yra neatsiejama sporto dalis. Ačiū, kad savo pavyzdžiu prisidedate prie jų sklaidos“, – dėkojo D.Gudzinevičiūtė.

Visus nominantus analizavo ir vertino Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komisija, kuri iš būrio kandidatų išrinko kiekvienos nominacijos laureatus.

„Galima pastebėti, kad čia dažniausiai įvertinami žmonės, kurie dirba ne visai patogiai. Turbūt paprasčiau yra dirbti su gabiais ir rezultatų norinčiais siekti žmonėmis, bet „Fair Play“ bendruomenė yra tokia, kuri ne tik siekia rezultato, bet ir suteikia galimybę sportuoti neįgaliems žmonėms, suburia visus į vieną bendruomenę. Šis žmogiškumas mus labai džiugina, nes ta ne-

įgaliųjų atskirtis nuo visuomenės prieš keletą metų buvo daug didesnė“, – sakė A.Skujytė.

Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentė pasidžiaugė, kad šie apdovanojimai leidžia pagerbti tuos žmones, kurie dažnai nesistengia girtis ir rodytis visuomenei, o tyliai ir kantriai dirba vedami geros širdies.

Apdovanojimas „Už viso gyvenimo nuopelnus“ buvo įteiktas Aušrai Kriškovicienei.

A.Kriškovicienė 17 metų dirbo Vilniaus „Atgajos“ spec. mokyklos kūno kultūros mokytoja ir ugdė specialiųjų poreikių turinčius vaikus. Ji taip pat yra ilgametė specialiosios olimpiados tarptautinio projekto „Jaunieji atletai“ koordinatorė Lietuvoje bei aktyvaus užimtumo centro „Eik“ trenerė. Nuo 2018-ųjų A.Kriškovicienė eina Lietuvos triračių sporto asociacijos prezidentės pareigas, yra bėgimo su triračiu trenerė. Jos pastangomis ši inovatyvi paraspporto šaka atsirado mūsų šalyje, o Lietuvos triratininkai tapo žinomi visame pasaulyje.

„Atostogavau kalnuose ir pamačiau laiškėlį iš LTOK, kad esu nominacijos laimėtoja. Buvau maloniai nustebinta, nes nesijaučiau

V. Prušinskas su savo auklėtiniu J. Liaukumi

praėjusiais metais kažką ypatingo padariusi. Pasirodo, tai prizas už viso gyvenimo nuopelnus. Likimas turbūt yra toks, koks skirtas kiekvienam žmogui. Mane jis prieš 20 metų nuvedė į darbą su specialiujų poreikių turinčiais vaikais ir jų šeimomis. Stengiames tokius žmones įtraukti į visuomenę ir nuolat dalyvaujame įvairiuose renginiuose. Labai džiaugiuosi, kad per pastaruosius veiklos metus pavyko užsiauginti pamainą, kuri gali tęsti darbus su specialiujų poreikių turinčiais vaikais“, – sakė A. Kriškovicienė.

Kilnaus poelgio nominacijos nugalėtoju paskelbtas Virgilijus Prušinskas.

Lietuvos irklotojas praėjusiais metais ėmė siekti trenerio specialybės ir iškart atsiskleidė jo vertybės. Jaunas treneris negaili nei savo laiko, nei energijos ir treniruoja paralimpinės rungties irklotoją Jurgį Liaukų, parengė jį pirmosioms varžyboms bei kartu toliau siekia rezultatų tarptautiniuose čempionatuose.

„Labai netikėtai įvertinimas ir tikrai nesijaučiu darydamas kažką ypač kilnaus. Kaip pradantis treneris, džiaugiuosi galėdamas kaupti darbo patirtį. Mane motyvuoja auklėtinio atsidavimas, pastangos sportą derinti su šeima ir darbu. Mano pareiga – jam tiesiog padėti siekti svajonės. Pats iš sporto išėjau dėl traumos, bet viliauosi, kad tik laikinai“, – šypsojosi V. Prušinskas.

„Jaunojo sportininko – pavyzdžio bendraamžiams“ nominacijos laureate paskelbta breiko šokėja, pasaulio ir Europos čempionė Dominika Banevič.

D. Banevič jau įrodė, kad yra drąsi, pasitikinti savimi ir atkakliai bei sistemingai eina link savo tikslų.

2023 m. D. Banevič buvo kviečiama į daugelį suaugusiesiems, verslo, mokslo, sporto lyderiams ir moksleiviams bei jaunimui skirtų renginių, kad pasidalytų savo sėkmės formule, motyvacijos šaltiniais. Būsima olimpietė įvertinta už tikėjimą savo jėgomis,

drąsą kalbėti apie savo tikslus ir atkaklų kasdienį darbą.

„Man didelė garbė sulaukti tokio įvertinimo, tačiau stengiuosi per daug jų nesureikšminti, nes tai jau praeitis. Dabar mano mintys jau nukreiptos į naują tikslą – olimpinės žaidynės, – sakė D. Banevič. – Man malonu sulaukti žinučių, kad esu įkvėpimas kitiems žmonėms. Kai buvau maža, daug Lietuvos sportininkų įkvėpdavo mane, todėl džiaugiuosi, kad dabar aš galiu būti įkvėpimo šaltiniu. Linkiu visiems iš visos širdies daryti tai, ką myli, nes tada natūraliai ateis ir pasiekimai.“

2023 m. „Fair Play“ projektu tapo kardiotesiso populiarinimas bendruomenėje.

Šio projekto esmė – sudaryti palankias sąlygas dirbantiems asmenims užsiimti kardiotesisu, parengti siūlymus darbovietėms ir šviesti visuomenę apie kardiotesiso sveikatinamąjį poveikį. Prie projekto jau prisidėjo 120 dalyvių, iš jų 20 – patiriantys socialinę atskirtį. Visos projekto veiklos yra nemokamos.

„Kadangi pats buvau olimpietis, tai garbingo elgesio vertybės man nėra svetimos, bet kasdien dirbdamas nelabai tikiesi kažkokio įvertinimo. Kardiotesisas nėra skirtas varžymuisi, tai fizinis aktyvumas. Kadangi sporte pinigai yra labai maži, daugelis veiklų vyksta iš mūsų entuziazmo, tikriausiai tai ir būtų „Fair Play“ prasmė. Didžiausia motyvacija – žmonių grįžtamasis ryšys. Kai matau laimingus ir besidominčius žmones, tada norisi viską tęsti ir plėsti. Žinoma, tai leidžia tobulėti ir mums patiems“, – sakė kardiotesiso treniruotes vedantis buvęs lengvaatletis Tomas Bardauskas.

Geriausia „Fair Play“ organizacija pripažintas aktyvaus užimtumo centras „Eik“.

Šis centras rūpinasi judėjimo negalią turinčiais žmonėmis, prieš penkerius metus Lietuvoje pradėjo kultivuoti naują paralimpinę triiračių sporto šaką. Penkių moterų komanda šią veiklą vykdo jau aštuntus metus. „Eik“ sportininkai važiuoja į daugybę užsienyje vykstančių varžybų, o į treniruotes įtraukia ne tik suaugusiuosius, bet ir judėjimo negalią turinčius vaikus.

„Jaučiu didelį dėkingumą už tai, kad mus palaiko ir pastebi. Esu dėkinga visai mūsų komandai, bendražygiams, su kuriais dirbame jau aštuntus metus. Kuo toliau, tuo labiau matome, kad mūsų veikla yra reikalinga – ne tik mums patiems augti, bet ir visai visuomenei, ypač žmonėms, turintiems negalią. Matome didelę prasmę šioje veikloje“, – mintimis dalijosi centro „Eik“ vadovė Vida Adomaitienė.

Pirmąkart įsteigtos „Fair Play“ sklaidos nominacijos prizas įteiktas Sauliui Kavaliauskui.

S. Kavaliauskas Lietuvos sporto universitete vykstančiose sporto sociologijos paskaitose daug metų dėstė olimpinio ugdymo teoriją, pasakojo apie vertybių kilmę ir raidą. Jis pats su savo studentais aktyviai dalyvauja kilnaus sportinio elgesio renginiuose, inicijuoja novatoriškas ir originalias edukacines veiklas studentams, šalies mokiniams ir senjorams Trečiojo amžiaus universitete. Dėstytojo paskaitose vyrauja kilnaus elgesio, garbingos kovos, gerų jų gyvenimiškų pavyzdžių bei asmenybių dvasia.

„Prieš 36 metus viename iš laikraščių buvo išspausdinta mano mintis, kad Lietuva galėtų dalyvauti olimpinėse žaidynėse. Akmenukas taip įsibėgėjo, kad ir Lietuvos tautinis olimpinis komitetas atsirado tais pačiais metais. Labai džiaugiuosi, kad studentai olimpinės vertybes puoselėja savo šeimose, nes viena iš užduočių – aptarti olimpinio sąjūdžio reikšmę jų gyvenimui. Džiugu, kad nemažai šeimų jau laukia olimpinį žaidynių Paryžiuje ir galės aptarti lietuvių pasirodymus. Tarp LSU studentų turime ir pasaulio čempionų, ir olimpiečių, o jų puoselėjamos vertybės labai artimos garbingam elgesiui. Tas mane ypač džiugina“, – sakė S. Kavaliauskas.

Lietuvoje kilnaus sportinio elgesio judėjimas plėtojamas nuo 1993 m.

Trenerė I.Paipeliene

OLIMPIEČIŲ TRENERĖ VISADA TIKI AUKLĖTINIŲ SĖKME

ILGAMETĖ LIETUVOS NAČIONALINĖS PLAUKIMO RINKTINĖS LYDERIŲ DANO RAPŠIO IR ANDRIAUS ŠIDLAUSKO TRENERĖ INA PAIPELIENĖ, KARTU SU ŠIAULIEČIU PAULIUMI POVILIONIU RUOŠIANČI SPORTININKUS SVARBIAUSIEMS ŠIŲ METŲ STARTAMS, TIKISI, KAD PARYŽIAUS ŽAIDYNĖSE MŪSŲ ŠALIES PLAUKIKŲ OLIMPINĖ KOMANDA BUS GAUSESNE NEI TOKIJUJE.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Antrus metus Palangos sporto centre plaukimo trenere dirbanti 59 metų I.Paipeliene per savo karjerą išugdė keturis olimpiečius: Atlantoje ir Sidnėjyje startavusį Arūną Savicką, Atėnuose – Paulių Andrijauską, Rio de Žaneire ir Tokijuje – Daną Rapšį bei Tokijuje – Andrių Šidlauską. Kartu su kolege Židrūne Budriene ji treniravo dar du olimpiečius: Londone lenktyniavusį Mindaugą Sadauską ir Londone bei Rio de Žaneire kovojusį Simoną Bilį.

2023 metų geriausia „LTU Aquatics“ trenere pripažinta I.Paipeliene su savo auklėtiniais keliavo į Sidnėjiaus, Rio de Žaneiro ir Tokijo olimpinės žaidynes.

Šių metų pasaulio čempionatą Dohoje, kuris buvo labai sėkmingas Lietuvos plaukikams, 37 metus plaukimo trenere dirbanti I.Paipeliene stebėjo per televiziją Palangoje.

„Kol kas dar nepasiilgau kelionių, noriu pabūti namie. Į Paryžiaus olimpinės žaidynes irgi vyks kitas Dano treneris Paulius Povilionis, o man geriau būti per atstumą. Mes su Pauliumi puikiai sutariame, džiaugiuosi, kad jis būna šalia mano auklėtinio ir padeda jį treniruoti. Mano didelė patirtis, o jo jaunatviška energija – argi ne puikus lydinys?“ – šypsosi trenerė.

Šių metų pasaulio plaukimo čempionate jėgas bandė du jūsų

auklėtiniai – D.Rapšys, 200 m distancijoje laisvuju stiliumi pelnęs sidabro medalį, ir A.Šidlauskas, kuriam kol kas nepavyko iškovoti kelialapio į Paryžiaus olimpinės žaidynes. Kaip vertinate jų startus?

Abiejų pasirodymus vertinu gerai, žinoma, Dano – daug geriau. Jis tapo vicečempionu ir per tokio aukšto rango varžybas pusfinalyje išplaukė iš 1 min. 45 sek. Ilgai laukėme, kada jis vėl taip greitai plauks.

Sportininkas savo karjeroje šį nuotolį greičiau įveikė tik du kartus 2019 m.: per Pasaulio taurės varžybas (1 min. 44,38 sek.) ir pasaulio čempionato Pietų Korėjoje finale (1 min. 44,69 sek.), kai buvo diskvalifikuotas už tai, kad prieš pat startą ant pakylės vos sujudėjo.

Iki šiol per pasaulio čempionatus jam vis nepasisekdavo, nors yra pelnęs net dešimt Europos čempionatų medalių ir penkis kartus lipęs ant nugalėtojų pakylės per pasaulio pirmenybes trumpuose 25 m baseinuose. Šiomet pagaliau ledai buvo pralaužti.

Andriaus rezultatai irgi nebuvo prasti, nors klaidų neišvengė, jam reikia tobulinti startą, vadinamuosius išėjimus po posūkių. Tos klaidos tęsiasi jau kelerius metus, jas nelengva taisyti, bet mažais žingsneliais judame į priekį ir viliojosi, kad savo tikslą pasieksime.

Ko gero, pirmą kartą per pasaulio čempionatą, kuris vyko labai anksti, auklėtinių startai sutapo su jūsų gimtadieniu: Danas si-dabrą pelnė vasario 13-ąją, likus porai dienų iki jūsų gimtadienio, o Andrius varžėsi jūsų gimtadienio dieną.

Dano finalinį plaukimą stebėjau per televiziją su kolegomis Palangos baseine. Džiaugsmas buvo begalinis, vienas klientas netgi šampano butelį atkimšo. O Andriui nepavyko manęs nudžiuginti 59-ojo gimtadienio proga, 200 m krūtine distancijoje jis nepasiekė to rezultato, kuriuo galėčiau apsidžiaugti.

Apie olimpinį kelialapį šiame nuotolyje dar negalvojome, nes jam šiek tiek trūksta įdirbio. Didesnes viltis siejome su 100 m distancija, kurioje jis plaukė pusfinalyje ir užėmė galutinę dvyliką vietą. Jo rezultatas šioje distancijoje yra stabilus, po truputį judame į priekį, tikiuosi, kad olimpinis normatyvas bus įvykdytas.

Ar judviejų su P.Poviloniu bendras darbas lėmė, kad D.Rapšys sugrįžo į 2019-aisiais pasiektą lygį ir jau užsitikrino teisę stoti į dviejų rungčių startą Paryžiaus žaidynėse?

Manau, taip. Į 2019-aisiais demonstruotą meistriskumą Danas grįžo jau pernai per pasaulio čempionatą trumpame baseine Fukuokoje, kuriam jis buvo daug geriau pasiruošęs nei Dohoje, nes dabar nebuvo laiko treniruotis, bet tada eilinį sykį jam nepasise-

PO ČEMPIONATO – OPERACIJA

Netrukus po pasaulio čempionato Katare Rūtai Meilutytei Kaune atlikta operacija.

„Rūtai jau kelis mėnesius didesnio fizinio krūvio metu skaudėjo pėdą. Atlikę tyrimus nustatėme kairės pėdos pirmojo padikaulio – nykščio sąnario kremzlės pažeidimą, – sakė sportininkę operavęs Gijos klinikų ortopedas-traumatologas Gintautas Pocius. – Artroskopinės operacijos metu buvo atlikti reikiami chirurginiai veiksmai. Kadangi operacija – minimaliai invazyvi artroskopija, tikimės greito rehabilitacijos proceso.“

Kada tiksliai R.Meilutytė galės užsiimti aktyviomis treniruotėmis, dar sunku pasakyti, bet medikai nusiteikę optimistiškai ir mano, kad sportininkė visiškai atsigaus per maždaug du mėnesius. Po tokios operacijos tris savaites reikės dėvėti specialų individualiai kiekvienam pacientui gaminamą įtvarą.

Pasak „LTU Aquatics“ sporto vadovo Justo Achramavičiaus, tikimasi, kad į įprastą treniruočių ritmą sportininkė galės grįžti balandžio pradžioje.

R.Meilutytė Gijos klinikoje

kė: prieš varžybas pirmiausia Paulius, o paskui ir Danas susirgo.

Po Tokijo olimpinių žaidynių nusprendus kažkuriam laikui atsi-traukti nuo elitinių plaukikų, Daną pradėjo treniruoti Paulius. Aš išvykau gyventi į Palangą. Nuo šešerių ar septynerių metų ugdy-tam mano auklėtiniui nusprendus grįžti pas mane, Pauliui pa-sakiau, kad, kiek galėsiu, jam padėsiu, bet tiek nevažinėsiu, kiek anksčiau. Ateina laikas, kai reikia pasakyti stop, nes jeigu nepasa-kysi pati, tai gyvenimas pasakys.

Tai – mano iniciatyva, kad Paulius prisidėjo prie mūsų komandos. Jį iš arčiau pamačiau pandemijos metais, kai Klaipėdoje buvo suorganizuotas vadinamasis burbulas. Man patiko jo rimtas, kruopštus darbas, jis labai santūrus, viskuo besidomintis ir plau-kimu gyvenantis treneris.

Su Pauliumi kalbamės kiekvieną dieną, kartais net ir po tris kar-tus. Danui sudariau planus iki olimpinių žaidynių ir Paulius juos įgyvendina. Jis dabar dažniausiai važinėja į treniruočių stovyklas, varžybas, per čempionatą Dohoje po triskart kasdien su juo kal-bėdavomės, viską aptardavome.

Kodėl Panevėžį iškeitėte į Palangą? Ar dabar garsiausius auklė-tinius treniruojate nuotoliniu būdu?

Kai Andrius su Danu nebūna treniruočių stovyklose, jie retkar-čiais atvažiuoja pas mane į Palangą ir rytais vykstame treniruotis į Klaipėdos 50 m baseiną, o po pietų dirbame Palangoje.

Kai manęs klausia, kodėl gimtąjį Panevėžį, kuriame trenere dir-bau 35 metus, iškeičiau į Palangą, atsakau: atėjo laikas, kai kažką norėjosi keisti. Susidėjo daug įvairių niuansų, buvo įvairių prie-žasčių, vieną net sunku įvardyti.

Bet viena tokių – Panevėžio „Žemynos“ progimnazijos baseino, kuriame dirbau, nėra ko lyginti su Palangos 25 m baseinu. Ma-nau, Palangos baseinas – vienas geriausių Lietuvoje. Į Palangą iš-vykau su savo vyru, Panevėžį palikau šiek tiek skaudama širdimi. Ten dabar gyvena mano tėvelis, o mamą palaidojau prieš pusan-trų metų. Dažnai grįžtu į Panevėžį jo aplankyti.

Palangoje dar anksčiau buvau nusipirkusi trijų kambarių butą, bet čia niekada nepraleisdavau atostogų, kurių ir neturėjau, nes gyvenau be namų – ant lagaminų. Žiūrėjau į ateitį, nes galvojau, kad išėjusi į pensiją tikrai gyvensiu Palangoje. Dabar juokiuosi, kad pensija atėjo anksčiau laiko. Palangoje treniruoju dvi vaikų grupes, o elito sportininkai, kaip sakau juokaudama, – tai tarsi labdara.

Olimpiečių jau išugdžiau, bet ar jų pavyks paruošti daugiau, ma-tysim – labai daug visko reikia, daug kas priklauso ne tik nuo ma-nęs ir vaikų. Trečioms olimpinėms žaidynėms besiruošiančiam Danui irgi daug padėjo tėvai, mokykla, daug kas.

Ar jūsų nenustebino Dohoje vyrų estafetės 4x200 m laisvuo-ju stiliumi penktu rezultatu į finalą patekusio ir septintą vietą užėmusio panevėžiečių kvarteto (Danas Rapšys, Tomas Naviko-nis, Tomas Lukminas ir Rokas Jazdauskas) iškovotas olimpinis kelialapis ir pasiektas naujas šalies rekordas – 7 min. 9,97 sek. Kiek šiame kvartete, be Dano, dar yra jūsų auklėtinių?

Iki tol, kol neišvyko studijuoti į Ameriką, kartu su Danu gan ilgai treniravosi T.Navikonis ir Ž.Budrienės auklėtinis T.Lukminas. Pa-skutiniame estafetės etape plaukęs R.Jazdauskas – trenerės Min-taros Labanauskienės auklėtinis.

Tai, kad estafetės komanda pateko į olimpines žaidynes, – didžiū-lis Dano nuopelnas. Startavęs pirmajame etape, jis ypač užvedė komandą ir kiti trys nariai buvo įkvėpti dirbti iš visų jėgų. Plauki-kus į etapus suskirstėme nuo stipriausio iki silpniausio.

Be puikaus Dano rezultato, kuris savo etapą vėl įveikė per 1 min. 45 sek., kvartetas vargu ar būtų patekęs į olimpines žaidynes. La-bai džiaugiasi, kad Danas, kuriam jau 28-eri, vėl plaukė greitai,

nors tai buvo jau ketvirtas startas tame čempionate. Pasiiekti tokį puikų rezultatą būtų nelengva užduotis ir gerokai jaunesniems. Dar čempionato išvakarėse sakiau, kad vyrų estafetė 4x200 m laisvuju stiliumi – vienintelė iš trijų mūsų estafetėių komandų, galinčių iškovoti kelialapį į Paryžių.

Tik buvo labai sunku vertinti, kaip čempionatui bus pasiruošusios kitos estafetėių komandos. Sudarant mūsų kvartetą nebuvo aiškus tik ketvirtasis jos dalyvis, kol galop juo tapo R.Jazdauskas. Rinktinės treneriui Pauliui parašiau žinutę, jog norėčiau matyti būtent tokią estafetės komandą Dohoje, ir gavau atsakymą, kad taip ir nuspręsta. Mūsų nuomonės tapo.

Čempionate nedalyvavo JAV studijuojantis 20-metis panevėžietis Aleksas Savickas, kuris pernai Japonijoje vykusiame planetos čempionate 200 m plaukimo krūtine rungtyje pasiekė asmeninį rekordą (2 min. 9,66 sek.) ir įvykdė Paryžiaus olimpiinių žaidynių normatyvą (2 min. 9,68 sek.). Ar tai irgi jūsų auklėtinis?

Panevėžyje jį treniravau su Ž.Budriene, kuri jį surado, sportininkas su Danu važinėdavo į treniruočių stovyklas. Dabar šis talentingas plaukikas nuo praėjusių metų Floridos universitete studijuoja psichologiją. Treniruodamasis Amerikoje jis įgijo naujos patirties, tenka patirti daug iššūkių ir naujovių.

Nenustebau, kad Aleksas pateko į Paryžiaus olimpines žaidynes, tai tikrai ypač gabus, dar neatsiskleidęs plaukikas. Visą laiką už jį galvą guldžiau, jog jis ateityje dar tars žodį.

Didelį dėmesį šiame čempionate asociacija „LTU Aquatics“ skyrė estafetėms, kuriose startavo net trys Lietuvos komandos. Tačiau 4x100 m mišrios estafetės ir 4x100 m moterų kombinuotos estafetės varžybose olimpiinių kelialapių neiškovota. Ar komandos dėl jų dar galės pasivaržyti?

Jau ne. Dėl pandemijų susimaišė sukiloti pasaulio čempionatai, todėl tam, kad jie neprarastų vertės ir lygio, „World Aquatics“ sugalvojo, jog estafetėių komandos į olimpines žaidynes galės mėginti patekti tik per pasaulio čempionatus.

Pateko trys komandos, kurios laimėjo, o trylika kvartetų – pagal rezultatus. Normatyvus buvo galima vykdyti per pernykštį pasaulio čempionatą Japonijoje ir šiemet Dohoje. Paryžiuje estafetėių varžybose bus po 16 komandų. Kito šanso patekti į Paryžių nėra, Dohoje buvo paskutinė galimybė pelnyti kelialapius.

Kuo paaiškintumėte daug kartų geriausios Lietuvos metų sportininkės vardą pelniusios Rūtos Meilutytės fenomeną? 26-erių plaukikė dalyvavo šeštajame pasaulio plaukimo čem-

Olimpiinį kelialapį iškovojusi estafetės komanda. Iš kairės: R.Jazdauskas, D.Rapšys, T.Lukminas ir T.Navikonis

pionate 50 m baseine ir penktą kartą tapo čempione, šio rango varžybose dar yra iškovojusi du sidabro ir vieną bronzinį apdovanojimą.

50 m nuotolis krūtine jai duotas iš gamtos: Rūta labai staigi, greita. Jai tai didelė dovana už viską. O 100 m distancijoje, norint greitai plaukti, jau reikia gerokai padirbėti. Ji tapo pirmąja sportininke plaukimo istorijoje, kuri 50 m krūtine finalą pasaulio čempionatuose laimėjo triskart iš eilės – 2022, 2023 ir 2024 m.

Džiaugiuosi Rūta, kuri labai gražiai atsiliepia apie jaunąją Lietuvos plaukikų kartą, ją apibūdina kaip labai profesionalią, sąmoningą ir protingą. Belieka pridurti, kad jaunajai kartai Rūta Meilutytė – pats didžiausias pavyzdys.

Vietas Paryžiaus žaidynėse jau yra užsitikinę keturi Lietuvos plaukikai: D.Rapšys (200 m ir 400 m laisvuju stiliumi), R.Meilutytė (100 m krūtine), A.Savickas (200 m krūtine) ir Kotryna Teterėvkova (100 m ir 200 m krūtine) bei vyrų estafetė 4x200 m laisvuju stiliumi. Kaip manote, kokia bus galutinė Lietuvos plaukimo olimpinė rinktinė?

Keturių plaukikų rinktinė – D.Rapšys, A.Šidlauskas, K.Teterėvkova ir Giedrius Titenis bei vyrų kombinuotos estafetės 4x100 m komanda dalyvavo ir Tokijo olimpinėse žaidynėse.

Viliuosi, kad Lietuvos olimpinė plaukikų komanda Paryžiuje bus gausesnė, kelialapį dar turėtų iškovoti A.Šidlauskas ir galbūt T.Navikonis, plaukiantis 100 m ir 200 m laisvuju stiliumi. Kokios viltys? Niekada nenustoju tikėti savo auklėtinių ir kitų mūsų plaukikų sėkme.

D.Rapšys pirmą kartą iškovojė pasaulio čempionato medalį 50 m baseine

Vytauto Dranginio nuotr.

Lietuvos rinktinė Europos čempionate Sofijoje

SUNKI SUNKIAATLEČIŲ KELIONĖ TIKSLO LINK

BULGARIJOS SOSTINĖJE SOFIJOJE VASARIO MĖNESĮ VYKUSIAME EUROPOS SUNKIOSIOS ATLETIKOS ČEMPIONATE DALYVAVO PENKI LIETUVIAI: TRYS VYRAI IR DVI MOTERYS. MŪSIŠKIAI GERINO LIETUVOS IR ASMENINIUS REKORDUS, BET LIKŲ TOLOKAI NUO NUGALĖTOJŲ GARBĖS PAKYLOS. ČEMPIONATO IŠVAKARĖSE PLAUČIŲ UŽDEGIMU SUSIRGO DIDŽIAUSIA MŪSŲ VILTIS GINTARĖ BRAŽAITĖ, O PER VARŽYBAS TRAUMĄ PATYRĖ TOKIJO OLIMPIETIS ARNAS ŠIDIŠKIS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Antrus metus Lietuvos sunkiosios atletikos federacijos generaliniu sekretoriumi dirba buvęs žinomas atletas Modestas Šimkus. Dveji metai jis oficialiai patvirtintas šiame atsakingame poste, o prieš tai – dar tiek pat laikinai ėjo tas pačias pareigas per visas pandemijas ir kitą sudėtingą sportui laikmetį. Pats sportuodamas ir varždamasis pussunkio svorio (105 kg) kategorijoje, Modestas Europos čempionate dvikovėje aukščiausiai pakilo iki šeštosios vietos, o pasaulio pirmenybėse buvo vienuoliktas. Didžiausias jo pasiekimas – trečia vieta pasaulio studentų čempionate.

Nedaug M.Šimkui trūko ir iki olimpinio kelialapio į 2012 m. Londono žaidynes. 2010-ųjų pasaulio čempionate Antalijoje reikėjo tik užfiksuoti iškeltą svorį – ir kelialapis garantuotas. Bet tai padaryti sutrukdė akimirksniu kūną perliejęs nepakeliamas skausmas.

„Neretai taip būna sunkiojoje atletikoje. Kalbant apie žaidimų

sportą dažnai sakoma: lydėjo sėkmė, kamuolys pasisukiojęs ant lanko įkrito, nuo lentos atšoko tiesiai į rankas. O sunkumų kilnojimai netikėtų sėkmių patiria nedaug. Matai štangą ir žinai, kad privalai ją iškelti. Pajėgsi arba ne“, – lygina M.Šimkus.

Baigęs sportinę karjerą jau beveik dešimt metų Modestas dirba treneriu Telšių sporto centre. Treniruoja moksleivius. Turi tris sūnus, du iš jų – aštuonmetis Aras ir šešiametis Tauras ne tik sukiojasi sunkiosios atletikos salėje, bet jau pelno medalius varžybose. Pernai Aras Šimkus Lietuvos jaunučių pirmenybėse (iki 13 m.), rungtyniaudamas su keleriais metais vyresniais vaikais, tarp lengviausios svorio kategorijos berniukų buvo trečias!

Ar daug moksleivių domisi sunkiąja atletika Telšiuose?

Pakankamai. Keičiasi sunkiosios atletikos kultūra, tėvų požiūris į šią sporto šaką. Nebeliko kažkada girdėtų kalbų, esą štangų

Vytauto Dranginio nuotr.

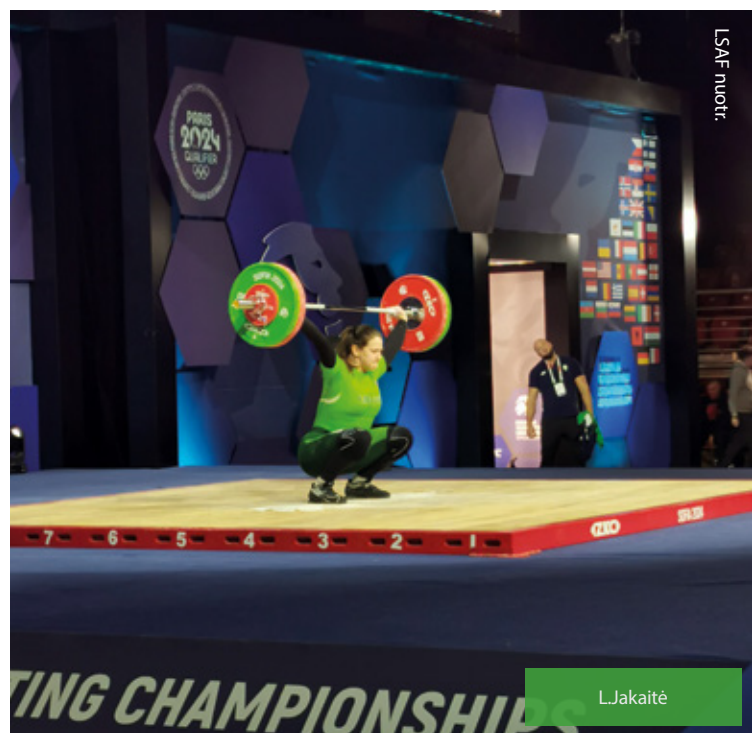
Tokijo olimpinėse žaidynėse Lietuvos garbę gynė A.Šidiškis

salėse luošinami jauni žmonės... Ir aš, ir kiti treneriai aiškiname tėvams ir vaikams, kad daugiausiai dėmesio skiriame bendram fiziniam pasirėngimui, mokomės ne tik svorius kelti, bet ir galvoti, suvokti atliekamo darbo svarbą ir prasmę. Didžiulę įtaką sporto šakos pasirinkimui, manau, daro ir tai, kad mūsų mieste treniruotės vyksta puikiai rekonstruotoje ir įrengtoje salėje. Tai viena geriausių sunkiosios atletikos salių šalyje. Čia vasaromis rengiamos Lietuvos rinktinės treniruočių stovyklos.

O koks sunkiosios atletikos vaizdas visoje Lietuvoje?

Turim ir gerų, ir blogesnių pavyzdžių. Geriausia sporto bazė ir sąlygos sportuoti, be abejo, yra Klaipėdoje. Būtina paminėti maršampoliečių pasiekimus: nusipelnęs Lietuvos treneris Alvydas Kirkliauskas atrado tokius talentus, kaip 2016 m. olimpinį prizininką Aurimą Didžbalį, 2013 m. Europos čempioną Žygimantą Stanulį. Pajėgių atletų išaugina Anykščių, Šilutės, Panevėžio treneriai. Šiuo metu Lietuvos sunkiosios atletikos federaciją sudaro 19 sunkiosios atletikos klubų ir sporto centrų.

Norėtusi geresnių sąlygų Vilniuje ir Kaune. Didžiuosiuose miestuose yra buvusių sportininkų, galinčių ir norinčių dirbti treneriais. Pavyzdžiui, sostinėje dirba Mindaugas Janulis. Bet treniruočių sąlygos, švelniai tariant, galėtų būti geresnės. Kaune apskritai nėra trenerio. O salę ten siūlė ketvirtame aukšte, net nepagalvoję apie šios sporto šakos specifiką.

LSAF nuotr.

L.Jakaitė

Prisiminkime Europos čempionatą Sofijoje, kuriame jūs buvotė ir federacijos vadovas, ir treneris.

Žilvinas Žilinskas Valstybės atkūrimo dieną, Vasario 16-ąją, pagerino du Lietuvos rekordus svorio kategorijoje iki 81 kg ir užėmė 11 vietą. A.Kirkliausko auklėtinis rovimu iškėlė 140 kg, stūmimo – 174 kg (Lietuvos rekordas), o dvikovėje surinko taip pat rekordinę 314 kg sumą.

Irmantas Kačinskas (treneris Ž.Stanulis) pagerino asmeninius rekordus ir olimpinėje svorio kategorijoje iki 102 kg užėmė 14 vietą. Rovimo veiksmu jis iškėlė 158 kg, stūmimo – 180 kg ir dvikovėje surinko 338 kg. Kartu su Irmantu šioje svorio kategorijoje pasirodė olimpietis A.Šidiškis, tačiau jis patyrė traumą ir varžybų nebaigė.

Aistė Anciukevičė (treneris Vytautas Glovackas) svorio kategorijoje iki 55 kg užėmė 14 vietą, bet pagerino net tris šalies rekordus. Sportininkė rovimu veiksmu iškėlė 62 kg, stūmimo – 84 kg ir dvikovėje surinko 146 kg.

Svorio kategorijoje iki 71 kg Lijana Jakaitė (treneris Edvardas Šauklys) liko trylikta. Jos dvikovės suma – 208 kg (rovimas – 93 kg, stūmimas – 115 kg).

Optimistiškiausiai nuteikė Ž.Žilinskas. Jam šiemet sukaks tik 23-eji. Tad jis dar galės dalyvauti Europos jaunimo čempionate ir, tikimės, ten iškovos medalį. Reikėtų pasakyti ir tai, kad daugeliui atletų perėjimas iš jaunimo į suaugusiųjų grupes būna nelengvas. Štai L.Jakaitė, kuri yra Europos jaunimo iki 23 m. čempionė, jau antrus metus rungtyniauja su moterimis, bet prasibrauti į dešimtuką negali.

Likus savaitei iki čempionato pradžios plaučių uždegimu susirgusios G.Bražaitės rezultatai prieš varžybas ir po jų buvo tokie, kad realiai pretendavo į medalius.

Ar dar yra vilčių, kad Lietuvos atletą matysime Paryžiaus olimpinėje žaidynėse?

Vilčių dar yra. Kovo 31-ąją Tailande prasidės Pasaulio taurės varžybos. Tai bus paskutinė atranka į Paryžiaus olimpinės žaidynes. Apskritai reikia pabrėžti, kad į šias žaidynes atranka yra kaip niekada sunki. Visų pirma žaidynių programoje palikta tik po penkias vyrų ir moterų svorio kategorijas. Pavyzdžiui, neseniai vykusiame Europos čempionate ir pasaulio pirmenybėse būna po dešimt svorio kategorijų. Iš viso pasirodys tik 120 atletų – po 60 moterų ir vyrų, po 12 vienoje svorio kategorijoje. O pasaulinei Sunkiosios atletikos federacijai priklauso 192 šalys. Įdomumo dėlei pasakyčiau, kad Londono ir Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse rungtyniavo po 260 atletų.

Yra dar viena labai svarbi naujovė. Olimpinėse žaidynėse galės startuoti tik tie sportininkai, kurie dalyvavo ne mažiau nei penkiuose iš numatytų septynių kvalifikacinių etapų. Dvejos varžybos yra privalomos: tai 2023 m. pasaulio čempionatas Saudo Arabijoje ir minėta būsimoji Pasaulio taurė Tailande. Jeigu bent vienoje iš minėtų varžybų sportininkas nedalyvauja, net nesvarbu, dėl kokios priežasties, durys į žaidynes jam užvertos.

Lietuvai Tailande atstovaus G.Bražaitė (iki 81 kg), L.Jakaitė (iki 71 kg) ir I.Kačinskas (iki 102 kg).

Kokius kalnus mūsų šalis turi nuversti, kad patektų į Paryžių?

Svarbiausia Tailande iškelti kuo didesnius svorius ir užimti kuo aukštesnę vietą.

Lemia daugybė kriterijų ir netgi man, federacijos generaliniam sekretoriui, nelengva tai paaiškinti. Visų pirma, pagal reitingą kiekvienoje olimpinėje kategorijoje bus paskelbta dešimt geriausių rezultatų dvikovėje pasiekusių sportininkų. Gali patekti tik vienas vienos šalies atstovas vienoje svorio kategorijoje ir ne daugiau nei keturi per visas vyrų ir moterų svorio kategorijas.

Penkiems žemynams bus skirta po vieną vietą visose olimpinėse kategorijose. Per visą atrankos ciklą, kuris truko dvejus metus, reikia būti savame žemyne geriausiam savo olimpinės svorio kategorijos sunkiaatlečiui ir pasiekti geriausių dvikovės rezultatą. Tokia sistema ypač nepalanki Europos ir Azijos atletams, nes šių žemynų atstovai tarp sunkiaatlečių dominuoja. Pavyzdžiui, Lietuva turi bent pora atletų, kurie su savo rezultatais realiai galėtų patekti į olimpinės žaidynes, jei būtų iš Afrikos ar Okeanijos. Kai buvo paskelbta ši atrankos sistema, ne vienas buvęs Europos ar Azijos čempionas nusprendė pakeisti pilietybę ir atstovauti kitai valstybei, kad patektų į olimpinės žaidynes. Tokios olimpinės atrankos naujovės.

Taip bus išdalyta 110 kelialapių. Kadangi žaidynėse dalyvaus 120 sunkiaatlečių, dar keturios vietos bus skirtos šeiminių atstovams (2 vyrai ir 2 moterys). Likusius šešis kelialapius – šalims po vieną – paskirs Tarptautinis olimpinis komitetas. Kokiu principu, federacijoms nėra žinoma.

Priminkime skaitytojams Paryžiaus olimpių žaidynių svorio kategorijas.

Moterų bus iki 49, 59, 71, 81 kg ir per 81 kg. Vyrų – iki 61, 73, 89, 102 ir per 102 kg. Aišku, kad visuose svoriuose į vieną kategoriją pretenduos sportininkai ir sportininkės mažiausiai iš dviejų kategorijų. Kaip matome, kai kurių svorio kategorijų diapazonai milžiniški, vyrų varžybose – net iki 15 kilogramų.

Aišku, kad vieni sportininkai mes svorį, o kiti stengsis pasunkėti.

Taip. Dažniausiai papildomų kilogramų atsikratoma tada, kai atsvertis yra iki 5 kg, kai daugiau – jau stengiamasi pereiti į sunkesnę kategoriją. Nors visko būna.

Kada sunkiaatlečiai sveriami prieš varžybas? Pamenu, imtynininkus, boksininkus žaidynėse sverdavo varžybų išvakarėse. Tai sugrįžę po svėrimo, gerokai pasikankinę mesdami svorį, jie kone pusdienį praleisdavo olimpinio kaimelio valgykloje.

Pagal varžybų reglamentą Europos, pasaulio ir, žinoma, olimpinėse žaidynėse sportininkai sveriami likus dviem valandoms iki starto. Čia jau nepavalgysi.

Ant pirmo ir trečio garbės pakylas laiptelių – Aras ir Tauras Šimkai, o greta jų treneris ir tėtis Modestas Šimkus

OLIMPINIO JUDĖJIMO

100 Ą-MEČIO IŠŠŪKIS

Eik.
Švešk.
Laimėk.

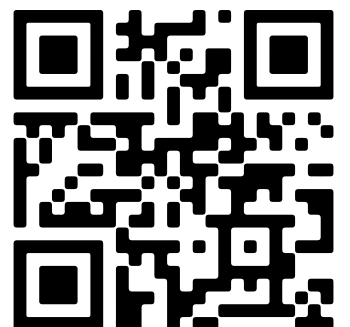
100
LIETUVOS OLIMPINIO
JUDĖJIMO ŠIMTMETIS

KARTU SU

#walk15

SKENUOK IR DALYVAUK

Viktorija ir Simonas susipažino sportuodami

DVIESE VALTYSE PARYŽIAUS LINK

27-ERIŲ IRKLUOTOJOS VIKTORIJOS SENKUTĖS IR 31-ERIŲ BAIDARININKO SIMONO MALDONIO SVAJONĖ DRAUGE STARTUOTI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE GREIČIAUSIAI IŠSIPILDYS JAU ŠIMET PARYŽIUJE: JI IŠKOVOJO VIETĄ LIETUVAI IRKLUODAMA VIENVIETĘ, JIS – SU TRIMIS KOLEGOMIS KETURVIETĘ. ŠEŠTUS METUS KARTU SKAIČIUOJANTI PORĄ ĮPRATO ŠALTAJĄ METŲ LAIKĄ LEISTI ATSKIRAI – SKIRTINGOSE ŠALYSE VYKSTANČIOSE STOVYKLOSE. BET KIEKVIENA SVAJONĖ TURI SAVO KAINĄ.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Kelialapius į olimpinį Paryžių turi iškovojusi ir Lietuvos baidarininkų keturvietė, ir dvivietė – abi įgulos irklus 500 metrų distanciją. Irkluotojų įgulų – dar daugiau. Be Viktorijos iškovotos moterų vienvietės, žaidynėse vietas turi vyrų vienvietė ir moterų porinė bei pavienė dvivietės.

Kai iki startų Paryžiuje lieka keli mėnesiai, visi sportininkai mintis ir jėgas telkia pasirėngimui, tad graužaties dėl retų pasimatymų nėra.

Apie tai su abiem sportininkais kalbamės internetu, nes Viktorija su komanda ką tik iš Turkijos buvo perskridusi į Graikiją, o Simonas su savąja rinktine trumpam grįžęs namo iš Portugalijos, kur tradiciškai šiltesnio oro ir vandens lietuvišką žiemą ieško baidarininkai.

„Iš ryto susirašome, dienomis bendrauti sunku, nes skiriasi laikas, tai vienas miega pietų ar treniruojasi, tai kitas. Dažniausiai susiskambiname vakarais“, – pasakoja abu.

Kiek laiko kasmet praleidžiate atskirai?

Simonas: Nepertraukiamos stovyklos – penki mėnesiai, tad, galima sakyti, pusmetį praleidžiame užsienyje, vis prasilenkiame. Dar nėra buvę, kad irkluotojai ir baidarininkai rengtų stovyklas vienoje vietoje. Šįsyk pasimatysime vieną dieną – kai ji grįš, aš išskrisiu į Portugaliją. Ten treniruotis gerai, nėra per karšta, tad

grįžus į Lietuvą nebūna didelio šoko, kai pradėdame varžytis šaltame vandenyje.

Viktorija: Vis prasilenkti – ne pats maloniausias dalykas, bet taip jau yra, kad visą žiemą gyvename nuo stovyklos iki stovyklos. Jei tarp jų bent vieną dieną pavyksta pasimatyti, jau yra gerai. Yra tekę pirkti bilietą atskirai nuo komandos, kad spėtume susitikti nors kelioms valandoms.

Palaikome ryšį kasdien per susirašinėjimo programėles, skambintis būna sunkiau. Pavyzdžiui, kai aš buvau Turkijoje, o Simas – Portugalijoje, mus skyrė trys valandos. Atrodytų, nėra tiek daug, bet kai aš atsikeliu, jis dar miega, tada – treniruotės. Kai jis vakare grįžta iš treniruotės, aš jau einu miegoti.

Rezgame mintį po olimpių žaidynių kartu išvažiuoti į vieną stovyklą – metai bus šiek tiek laisvesni.

Kaip nutiko, kad du sporto profesionalai suėjo į porą? Turbūt per sportą?

Simonas: Tikrai tik per jį. Juk dažniausiai nutinka, kad savo žmogų randi savo aplinkoj. Ilgą laiką užsienyje studijavusi Viktorija su rinktine grįžo sportuoti į Trakus, o aš vasaromis tenai treniruočiau. Susitikome sporto salėje.

Viktorija: Vasaromis baidarininkai, kanojininkai ir akademistai

treniruojasi vienoje bazėje Trakuose.

Jūsų sporto šakos lyg ir giminingos, bet kartu – skirtingos. Ar galėtumėte irkluoti vienas kito valtį?

Viktorija: Daug kas klausia, ar važiuojame kartu treniruotis, nes abiejų sportas – vandens. Šią vasarą bandėme irkluoti dvivietę baidarę. Simas sakė, kad neįmanoma ja apsiversti, bet mes apsiverstėm! Simas yra daug nuirklavęs vienvietė akademine valtimi. Kai susipažinome, jo pirma žinutė buvo tokia: „Ar galėčiau nuirkluoti akademine vienvietė 5 kilometrus?“ Atrašiau: „Be šansų.“ Kitą dieną jis ėmė ir nuirklavo. Po šito jo sau pačiam mesto iššūčio pradėjome bendrauti (*šypteli*).

Simonas: Gal ir įmanoma pabandyti irkluoti kito valtį ir neišviršti, bet lenktyniauti – ne. Tiesiog žinai, kaip valtyje laikyti balansą. Matomos šių sporto šakų bendrystės tik tokios: abi yra valtys ir jas irkluojame irklais. Bet irkluojant dirba visai kitos raumenų grupės. Net nežinau, su kuo palyginti. Galbūt turime bendro tiek, kiek plaukimas ir bėgimas. Savą ežerą perirkluoti akademine valtimi galėčiau, bet užtrukčiau, Viktorija tuo metu tą padarytų tris kartus.

Kaip dviem sportininkams sekasi po vienu stogu? Ta pati veikla – pranašumas ar trukdis?

Simonas: Ir taip, ir ne. Padeda, nes mes vienas kitą galime labai gerai suprasti, žinome režimą, galime susiderinti mitybos, miego planą, – negalime šių dalykų apleisti, nes abu siekiame bendro tikslo. Sudėtingiau, nes abu gyvenime turime labai daug sporto ir mažai laiko kitoms veikloms. Šaltuoju metu skiriasi stovyklų laikas, norėtume lankstesnio grafiko, bet vasarą visas

išsilygina – Trakuose bandome atsibūti kartu. Bet, lyginant iššūkius su pranašumais, manau, pranašumų daug daugiau.

Viktorija: Mūsų bendrystė – sportas – padeda būti kartu. Yra žiemos trikdžių (*šypteli*), bet kitkas – pranašumai. Toks pats gyvenimo ritmas, svarbūs tie patys dalykai, panašūs režimas. Stumiame vienas kitą į priekį, palaikome, kai būna sunku. Manau, sportas tikrai padeda tiek vienam kitą suprasti, tiek kurti bendrą buitį.

O psichologiniai reikalai – kaip palaikyti vienam kitą, kai abu eina iš proto prieš varžybas?

Simonas: Taip nebūna. Galbūt lemia ilgametė patirtis, kad neparodome nervingumo. O gal ir tai, kad abu suprantam, jog visą darbą jau padarėme treniruotėse, o varžybos – tai laikas, kada norime save išbandyti, jaučiame pakilimą ir džiugesį. Daugiau būname kartu, vengiame bereikalingų kontaktų – saugomės virusų ir traumų. Varžybų laikotarpiu tai svarbu. Vienas kitam pagelbėjim, papasakodami, kas kuriam sunku.

Viktorija: Varžybos mums – smagumas, juk dėl jų ir dirbame. Sunkesnis etapas iki varžybų, nes daug alinančių treniruočių. Pervargęs būni irzlesnis, mažiau supratingas. Būna, iš fizinio ir emocinio nuovargio pasipykstame. Jei kuriam nors įtemptesnis laikotarpis, reikia didesnio palaikymo, tą ir darome. Sukuriame vienas kitam erdvės, duodame laiko pasipasakoti.

Stebite vienas kito status? Širdis virpa dėl savo?

Simonas: Tikrai taip. Tas pats būna, kai startuoja brolis. Visada jaudinuosi už kitą labiau, nei pats būdamas takelyje. Prieš savo

S.Maldonis olimpinį kelialapį iškovojė irkluodamas keturvietę baidarę, o V.Senkutė – vienvietę valtį

startą pulsas turbūt nebūna toks aukštas, kaip žiūrint į draugo ar artimo kolegos. Tai natūralu. Jaudiniesi, bet ir pasitiki. Ypač, kai gyveni su žmogumi, kuris, matai, kasdien įdeda šitiek darbo, kad pasiektų tikslą. Jaudulys praeina per pirmą minutę, po pirmųjų yrių – tiek pakanka įvertinti, kad viskas bus gerai. Jei nepažinotum, įvertinti būtų sunkiau. Dabar viskas aišku, ką ji gali.

Viktorija: Labai virpa. Dažniausiai paskutinių metrų net nežiūriu, nususuku ir, regis, norėčiau visą savo jėgą, kiek jos tuo metu turiu, persiųsti jam.

Buityje kuris esate vadas?

Simonas: Bandome būti komanda. Yra dalykų, kurie geriau pavyksta vienam, kiti – kitam. Maisto ruošimu daugiau užsiimu aš, tvarkymu – Viktorija. Balansas ir harmonija, nes kiekvienam patinka skirtingi dalykai (*šypsosi*). Kadangi laikas labai limituotas, valgome paprastai ir sveikai. Daugiausia gaminu žuvį, nes Viktorija nevalgo mėsos.

Viktorija: Abu vadai. Buityje mums patinka daryti skirtingus dalykus, užtat gerai derame. Gamina dažniausiai Simas, aš mėgstu ruošti desertus. Valgome paprastai ir subalansuotai. Turime ritualų – rytinė ir popietinė kava su desertu.

Kaip atšventėte abiejų iškovotas vietas Paryžiaus olimpinėse žaidynėse?

Sportininkai kartu – jau penkerius metus

Simonas: Paminėjome kukliai, išvažiuome atostogų į Kroatijos salas, pabuvome kartu, pasidžiaugėme rezultatais ir palinkėjome vienas kitam toliau tęsti šitą gerą erą. Kelialapis – tik dalis tikslo, kol jis nėra iki galo pasiektas, pernelyg nesidžiaugiam. Niekada neplanavome susitikti vienose olimpinėse žaidynėse, ši svajonė atsirado einant tikslo link. Galimai taip ir įvyks. Viskas priklausys nuo federacijų sprendimų, vidinių atrankų.

Viktorija: Tiesiog pasveikinome vienas kitą, ir tiek. Kai kelią laipį laimėjo jis, aš ruošiausi savo startams, tad taupiau emocijas (*juokiasi*). Mes kartu penkerius metus, tiek laiko stebėjome vienas kitą einančius link šito tikslo – olimpiųjų žaidynių, matėm prakaitą, ašaras. Jei pavyktų abiem į jas išvažiuoti, būtų labai laimingi.

Priminkit, kaip ir kodėl pasirinkote būtent šią sporto šaką?

Simonas: Su broliu, taip pat baidarininku, Mindaugu augome mažame Daugų miestelyje prie ežero. Vis matydavome plaukiančias baidares. Pirmas pabandė Mindaugas, paskui jį aš, jaunesnysis, užsinorėjau to paties. Pamenu, trejus metus irklavau nemokėdamas plaukti, užsidėjęs gelbėjimosi liemenę – taip stipriai norėjau sportuoti. Mama labai dėl to išgyveno, bet liemenė išlaikydavo, viskas baigėsi gerai. Ir dabar nepasakyčiau, kad labai jau moku plaukti. Gal reikėtų taip įvardyti: neskęstu. Ir man to užtenka (*juokiasi*). Vėliau – studijos Vilniuje, čia manęs laukė treneriai, tada persikėliau į Trakus. Nuo sporto pradžios iki Paryžiaus žaidynių bus prabėgę 23 metai.

Viktorija: Aš – trakiškė. Vyko irklavimo varžybos ir reikėjo valčių laikytojų. Mamos pažįstamas treneris pasiūlė už 20 litų padirbėti man. Sutikau. Tas sportas taip patiko, kad nusprendžiau pabandyti. Buvau jau penkiolikos, bet užsispyriau ir pasivijau kitas.

Asmeninio albumo nuotr.

Mokymų Birštone dalyviai

BIRŠTONE – SEZONO STARTAS

BRITŲ TARYBOS LIETUVOJE IR LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ORGANIZUOJAMO PROJEKTO „SVAJONIŲ KOMANDOS“ (ANGL. „DREAMS AND TEAMS“) ŠEŠTOJO SEZONO DALYVIAI IŠ VISAGINO IR ŠALČININKŲ AKTYVIAI ĮSITRAUKĖ Į KETURIŲ DIENŲ MOKYMUS BIRŠTONE.

Būtent šių regionų mokyklų moksleiviai bei pedagogai šiemet buvo suburti į komandas, kurios vasario–balandžio mėnesiais organizuos ir įgyvendins XXI a. kompetencijas ugdydiančius ir įvairias socialines bei kitas aktualias temas paliešančius projektus savo regiono švietimo įstaigoms, bendruomenėms.

Mokymuose dalyvavusios komandos per įvairius praktinius užsiėmimus aiškinosi, kokios kompetencijos svarbios šiandieniniam jaunimui, analizavo lyčių lygybę, kilnų elgesį, toleranciją ir kitas vertybes, mokėsi bendradarbiavimo paslapčių bei lyderystės.

„Svajonių komandos“ – unikalus Britų tarybos Lietuvoje inicijuojamas ir remiamas projektas, kuris per sportą suvienija jaunus žmones, ugdo bendruomeniškumo kultūrą, įkvepia entuziazmo, kūrybiškumo ir augina mūsų valstybės ateities lyderius. Džiaugiamės, kad šis projektas stiprėja, kasmet į veiklas įtraukdamas vis daugiau jaunuolių“, – sakė Britų tarybos Lietuvoje vadovė Ona Marija Vyšniauskaitė.

Iškart po šių mokymų abiejų regionų mokyklų komandos pradėjo organizuoti savo pačių projektus, kuriais sieks XXI a. kompetencijas ugdyti savo bendruomenėse. Per projektų rengimo etapą jaunimo mentorais tapo jų pačių mokytojai, kurie pirmą kartą per visą šio projekto įgyvendinimo istoriją mokymuose dalyvavo kartu su mokiniais kaip lygiaverčiai partneriai. Kiekvienai iš aštuonių dalyvaujančių mokyklų organizatoriai skyrė biudžetą reikalingoms priemonėms įsigyti ir projekto veikloms įgyvendinti.

„Esame dėkingi mūsų partneriams Britų tarybai Lietuvoje, kad jų iniciatyva galime jau šeštą kartą įgyvendinti šį projektą. Per fiziškai aktyvias ir sportines veiklas ugdydami jaunuolių bei pedago-

gų įgūdžius, mes ne tik skiriame dėmesį fizinei sveikatai, bet ir puoselėjame komandinę dvasią. Džiaugiamės, kad mūsų darbas duoda vaisių, o dalyvių emocijos ir geri atsiliepimai – pats geriausias įvertinimas. Jaunuoliai ir jų mokytojai, baigę mokymus, aktyviai dėkojo organizatoriams už neįkainojamą patirtį, galimybę mokytis ir gebėjimą įveikti savo vidines baimes. Tai rodo, kad mūsų pastangos ne veltui – mes siekiame ugdyti stiprias, savo vertybėmis pagrįstas asmenybes.

Visaginas ir Šalčininkai, kaip projekto įgyvendinimo vietos, buvo atrinkti su tokia mintimi: juk šiuose regionuose gyvena įvairių tautinių mažumų ir skirtingų kalbinių grupių atstovai. Sportas tampa ne tik būdu ugdyti fizinius įgūdžius, bet ir priemone, vienijančia šias bendruomenes, kurios savo skirtumus ima puikiai suprasti. Dėkojame visiems dalyviams už įsipareigojimą ir norą kartu kurti sveikos, aktyvios ir vieningos bendruomenės dvasią“, – dėkojo LTOK olimpinio švietimo direktorius Kasperas Šileikis.

Komandų projektai bus įgyvendinti iki balandžio vidurio, o birželio 7-ąją planuojama surengti finalinį projekto renginį LR prezidentūroje, kur susitiks abiejų regionų komandos.

Projekto tikslas – per sportines ir neformaliojo ugdymo veiklas ugdyti mokinių lyderystę, organizacinius gebėjimus, bendradarbiavimo, darbo komandoje įgūdžius bei suteikti žinių ir gebėjimų pedagogams stiprinti mokinių lyderystę ir kitas XXI a. kompetencijas, taip pat skatinti Visagino, Šalčininkų ir Klaipėdos regiono mokyklų bendradarbiavimą, mažinti tarpkultūrinę atskirtį.

Projektą mūsų šalyje nuo 2017 m. organizuoja Britų taryba Lietuvoje ir Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.

G.Umaras – vienintelis lietuvis, iškovojęs du olimpinis aukso medalius vienoje žaidynėse

LIETUVOS DVIRATININKŲ OLIMPINIS KELIAS

ISAKAS ANOLIKAS IR JUOZAS VILPIŠAUSKAS PRIEŠ ŠIMTĄ METŲ IŠ PARYŽIAUS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ GRĮŽO NUKABINĘ NOSIS. TAČIAU JIE TIKRAI DIDŽIUOTŪSI, JEIGU ŽINOTŪ, KAD ANUOMET PRAMYNĖ KELIĄ BŪSIMOMS LIETUVOS DVIRATININKŲ KARTOMS: GINTAUTUI UMARUI IR SIMONAI KRUPECKAITEI, DIANAI ŽILIŪTEI IR ARTŪRUI KASPUČIUI, LAIMAI ZILPORYTEI IR RAMŪNUI NAVARDAUSKUI BEI DAUGELIUI KITŲ.

Kai 1918 m. buvo atkurta Lietuvos valstybė ir prasidėjo šiuolaikinis jaunos šalies sporto judėjimas, dviračių sportas buvo viena iš labiausiai lietuvius sudominusių sporto šakų.

Nors trūko ir gerų dviračių, ir lenktynėms tinkamų kelių, pirmųjų Lietuvos sportininkų entuziazmas nugalėjo negandas ir jau 1924 m. mūsų šalies dviratininkai išvyko į Paryžių dalyvauti žaidynėse.

Lietuva tais metais debiutavo olimpinėse žaidynėse, o šalies sporto vadovai brandino grandiozinius planus. Iš pradžių numatyta, kad lietuviai startuos net dvylikos sporto šakų varžybose, bet gyvenimo tikrovė greitai ant karštų galvų užpylė ledinio vandens kibirą. Dėl įvairių biurokratinių ir labiausiai finansinių priežasčių didingi olimpiniai planai vis menko, kol galiausiai į traukinį, vežantį sportininkus Paryžiu, įlipo tik futbolininkai ir dviratininkai.

Susitraukė net ir Lietuvos dviračių sporto olimpinė rinktinė. Į pirmąją sąrašą buvo įtraukti du Kauno ir du Kybartų dviratininkai, o išskelbti pavyko tik Lietuvos dviratininkų sąjungos (LDS) nariui Juozui Vilpišauskui ir Kauno „Makabi“ nariui Isakui Anolikui. Abu kybartiškiečiai nespėjo gauti užsienio pasų, tačiau, matyt, nemažai lėmė ir finansinės aplinkybės.

Dviratininkų olimpinis debiutas nebuvo skalsus. 1924 m. liepos 23 d. Paryžiaus apylinkėse vykusiose 188 km atskiro starto lenktynėse iki finišo nenuvažiavo nė vienas Lietuvos dviratininkas. J.Vil-

pišauskas, numynęs apie šimtą kilometrų, leisdamasis nuo kalno griuvo ir toliau važiuoti negalėjo. Jį į Paryžių parvežė Švedijos dviratininkus lydėjęs automobilis. I.Anolikas kelis kartus pradūrė padangą ir galiausiai taip pat pasitraukė iš trasos. Nė vienas kitas komandas lydėjęs automobilis I.Anoliko nepaėmė, todėl Lietuvos dviratininkas jau sutemus į Paryžių grįžo traukiniu.

Mokėsi iš klaidų

Iki Antrojo pasaulinio karo Lietuva dalyvavo dvejose vasaros olimpinėse žaidynėse. Dviračių sportas buvo vienintelė sporto šaka, kurios atstovai keliavo ir į Paryžių, ir į Amsterdamą.

1928 m. šalies sportui vadovavusi Lietuvos sporto lyga (LSL) sudarė truputį mažesnę olimpinę delegaciją, tačiau joje buvo keturių sporto šakų atstovai. Į Amsterdamą išvyko sunkiaatletis, du boksieriai, penki lengvaatlečiai ir keturi dviratininkai. LSL dviratininkų komitetas iš pradžių planavo dalyvauti ir treko varžybose, bet likus keliems mėnesiams iki Amsterdamo žaidynių persigalvojo ir nusprendė kryptingai ruoštis plento lenktynėms.

Per Lietuvoje surengtas atrankos varžybas teisę keliauti į Amsterdamą iškovoję „Makabi“ klubo nariai I.Anolikas ir Tadas Murnikas, Vladas Jankauskas iš lenkų sporto klubo „Sparta“ ir Jurgis Gedminas iš LDS.

Antrosioms žaidynėms buvo ruošiamasi daug kruopščiau. Spor-

pailsėjo ir apžiūrėjo 168 km atskiro starto lenktynių trasą.

Burtai lėmė, kad į trasą pirmasis išvažiavo I.Anolikas. Deja, ir antruju bandymu jam nepavyko pasiekti finišo – jis dukart pradūrė padangas ir iš lenktynių pasitraukė. Finišuoti nepavyko ir V.Jankauskui, kuris įveikęs 50 km griuvo ir patyrė traumą.

Labiau pasisekė kitiems dviem Lietuvos dviratininkams. T.Murnikas užėmė 50 vietą, J.Gedminas – 55-ą. Lenktynėse startavo 75

dviratininkai, į finišą atvažiavo 63 olimpiečiai.

T.Murnikas trasoje užtruko 5 val. 41 min. ir olimpiu čempionu tapusiam danui Henry Hansenui pralaimėjo 53 min. 42 sek. J.Gedmino laikas buvo 5 val. 50 min. 4 sek. Jis paskutinę 63 vietą užėmusį kanadietį Williamą Pedeną aplenkė 19 min. 22 sek.

Viltis sužlugdė trauma

Po 1928 m. Amsterdamo žaidynių Lietuvos dviračių sporto olimpinėje istorijoje buvo ilgas šešių dešimtmečių tarpas.

Nepriklausoma Lietuva dėl finansinių priežasčių praleido 1932 m. Los Andželo olimpines žaidynes, dėl politinių – 1936 m. Berlyno žaidynes. O prasidėjus sovietų okupacijai Lietuvos dviratininkams labai ilgai nepavyko patekti į SSRS olimpinę rinktinę.

Nors jau pirmaisiais pokario metais Juozas Pimpis ir Kazys Paršaitis tapo SSRS čempionais, nemažai Lietuvos dviratininkų laimėjo SSRS pirmenybių medalius, to neužteko, kad būtų atvertos olimpinės rinktinės durys. Arčiausiai olimpinio tikslo buvo Algimantas

PLENTO DVIRATININKŲ OLIMPINIAI REZULTATAI			
METAI	SPORTININKAS	RUNGTIS	VIETA
1924	ISAKAS ANOLIKAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	NF*
1924	JUOZAS VILPIŠAUSKAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	NF
1928	TADAS MURNIKAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	50
1928	JURGIS GEDMINAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	55
1928	ISAKAS ANOLIKAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	NF
1928	VLADAS JANKAUSKAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	NF
1992	SAULIUS ŠARKAUSKAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	23
1996	REMIGIJUS LUPEIKIS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	95
1996	LINAS BALČIŪNAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
1996	JONAS ROMANOVAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
1996	RAIMONDAS RUMŠAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
1996	RAIMONDAS VILČINSKAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
1996	ARTŪRAS KASPUTIS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	21
1996	REMIGIJUS LUPEIKIS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	28
2000	RAIMONDAS RUMŠAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	44
2000	ARTŪRAS KASPUTIS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
2000	REMIGIJUS LUPEIKIS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
2000	SAULIUS ŠARKAUSKAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
2000	RAIMONDAS RUMŠAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	23
2000	ARTŪRAS KASPUTIS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	25
2008	IGNATAS KONOVALOVAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	29
2008	DAINIUS KAIRELIS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	74
2012	RAMŪNAS NAVARDAUSKAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	47
2012	GEDIMINAS BAGDONAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	59
2012	RAMŪNAS NAVARDAUSKAS	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	21
2016	RAMŪNAS NAVARDAUSKAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	35
2016	IGNATAS KONOVALOVAS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
2020	EVALDAS ŠIŠKEVIČIUS	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF

*NF – nefinišavo

PLENTO DVIRATININKŲ OLIMPINIAI REZULTATAI			
METAI	SPORTININKĖ	RUNGTIS	VIETA
1988	LAIMA ZILPORYTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	3
1992	AIGA ZAGORSKA	GRUPINĖS LENKTYNĖS	14
1992	LAIMA ZILPORYTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	18
1992	DAIVA ČEPELIENĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	20
1996	JOLANTA POLIKEVIČIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	5
1996	RASA POLIKEVIČIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	12
1996	DIANA ŽILIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	NF
1996	JOLANTA POLIKEVIČIŪTĖ	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	7
1996	RASA POLIKEVIČIŪTĖ	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	12
2000	DIANA ŽILIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	3
2000	RASA POLIKEVIČIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	13
2000	EDITA PUČINSKAITĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	25
2000	DIANA ŽILIŪTĖ	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	9
2000	EDITA PUČINSKAITĖ	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	10
2004	EDITA PUČINSKAITĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	9
2004	RASA POLIKEVIČIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	29
2004	JOLANTA POLIKEVIČIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	31
2004	EDITA PUČINSKAITĖ	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	10
2004	RASA POLIKEVIČIŪTĖ	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	23
2008	EDITA PUČINSKAITĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	9
2008	JOLANTA POLIKEVIČIŪTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	12
2008	MODESTA VŽESNIAUSKAITĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	27
2008	EDITA PUČINSKAITĖ	ATSKIRO STARTO LENKTYNĖS	23
2016	DAIVA TUŠLAITĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	34
2020	RASA LELEIVYTĖ	GRUPINĖS LENKTYNĖS	35

I. Anolikas ir J. Vilpišauskas

Guzevičius. Jis 1978 m. per pasaulio pirmenybių komandų lenktynes atstovavo sidabro medalius laimėjusiam SSRS ketvertukui. Horizonte sušmėžavo 1980 m. Maskvos olimpinės žaidynės, bet sunki trauma išmušė A. Guzevičių iš balno ir jis buvo priverstas anksti baigti sportininko karjerą.

Lietuvai trūko treko

Treko varžybose Lietuvos dviratininkai iki XX amžiaus devintojo dešimtmečio dalyvaudavo labai retai. Priežastis paprasta – šalyje nebuvo tinkamo treko. Nors dar 1925 m. Kaune atsirado medinis trekas, jis veikė vos trejus metus. Trekas buvo puikioje vietoje – Laisvės alėjoje, bet pasikeitus sklypo savininkams šis sporto objektas buvo išardytas.

1933 m. betoninis trekas iškilo Klaipėdoje. Tačiau šį treką įrengė vokiški Klaipėdos klubai, kurie nedalyvavo Lietuvos sporto gyvenime ir dviratininkų iš lietuviškų klubų į treką neįsileisdavo. Nors po Antrojo pasaulinio karo Klaipėdos treke kurį laiką dar buvo rengiamos varžybos, primityvus statinys neatitiko laikmečio poreikių. Du dešimtmečius – nuo 1959 iki 1978 m. net nebuvo rengiamos Lietuvos dviračių treko pirmenybės.

Ledai pajudėjo aštuntąjį dešimtmetį, vos ne nuo pamatų rekonstravus Klaipėdos treką. Uostamiestyje suburta treko dviratininkų grupė, kurios auklėtiniai, vadovaujami trenerio Narsučio Dumbauskio, labai greitai pasiekė puikių rezultatų ne tik SSRS, bet ir pasaulinėse varžybose. Devintojo dešimtmečio pradžioje pasaulio jaunimo čempionu tapo Vasilijus Špundovas, pasaulio pirmenybių bronzos medalį iškovojo Jonas Romanovas.

TREKO DVIRATININKŲ OLIMPINIAI REZULTATAI

METAI	SPORTININKAS	RUNGTIS	VIETA
1988	GINTAUTAS UMARAS	PERSEKIOJIMAS	1
1988	G.UMARAS, A.KASPUTIS (KETVIRTFINALYJE – IR M.UMARAS)	KOMANDŲ PERSEKIOJIMAS	1
1996	REMIGIJUS LUPEIKIS	TAŠKŲ LENKTYNĖS	13
1996	ARTŪRAS KASPUTIS	PERSEKIOJIMAS	10
1996	A.KASPUTIS, R.LUPEIKIS, M.UMARAS, A.TRUMPAUSKAS	KOMANDŲ PERSEKIOJIMAS	11
2004	TOMAS VAITKUS	DAUGIAKOVĖ	NF
2004	LINAS BALČIŪNAS	PERSEKIOJIMAS	9
2004	L.BALČIŪNAS, A.BARANAUSKAS, I.KONOVALOVAS, T.VAITKUS, R.VILČINSKAS	KOMANDŲ PERSEKIOJIMAS	8

Olimpinis auksas – iš Seulo

Ryščiausia Lietuvos dviračių treko žvaigžde ir viena ryškiausių devintojo dešimtmečio pasaulio treko figūrų tapo Gintautas Umaras. Devintąjį dešimtmetį dalyvaudamas persekiojimo lenktynėse jis turėjo labai nedaug lygiaverčių varžovų. 1984 m. G.Umaras pasiekė 5 km asmeninių persekiojimo lenktynių pasaulio rekordą, nuo 1985 iki 1987 m. triskart gerino 4 km asmeninių persekiojimo lenktynių pasaulio rekordą, dukart tapo šios rungties pasaulio vicečempionu ir kartą – pasaulio čempionu.

G.Umaras dėl olimpinio medalio galėjo kovoti jau 1984-aisiais, tačiau SSRS boikotavo tais metais Los Andžele vykusias vasaros olimpinės žaidynes. Olimpinės pergalės G.Umarui teko laukti iki 1988-ųjų.

Sovietų Sąjungoje tuo metu buvo dvi labai stiprios dviračių treko mokyklos – Klaipėdos ir tuomečio Leningrado. Šių komandų lyderių G.Umaro ir Viačeslavo Jekimovo dvikovos dviračių treke buvo tokios pat aršios, kaip kadaise Algirdo Šociko ir maskviečio Nikolajaus Koroliovo susirėmimai bokso ringe arba Kauno „Žalgirio“ ir Maskvos CSKA mūšiai krepšinio aikštelėje. Nugalėtojas galėjo būti tik vienas.

Jei ne nacionalinės kvotos, Seulo žaidynių persekiojimo lenktynių finale tikriausiai būtų varžęsi G.Umaras ir V.Jekimovas. Taip nutiko trejose iš eilės pasaulio pirmenybėse, bet per olimpinės žaidynes dviračių treko asmeninėse rungtyse kiekvienai šaliai leidžiama registruoti tik vieną sportininką. Dėl to prieš 1988 m. Seu-

A.Kasputis olimpinėse žaidynėse ne tik lenktyniavo treke ir plente, bet ir dirbo jose kaip treneris. Nuotraukoje – su I.Konovalovu (kairėje) ir R.Navardausku Rio de Žaneire

Asmeninio albumo nuotr.

L. Zilporytė

lo žaidynes G.Umaro ir V.Jekimovo dvikovos buvo net svarbesnės negu bet kada anksčiau – jų nugalėtojas dar prieš kelionę į Seulą beveik užsitikrino olimpinį medalį.

Per SSRS pirmenybių lemiamą atrankos etapą geriau pasirodė G.Umaras, kuris po to nenuvylė ir Seulo olimpiame treke. Kaip ir spėta, Seule užimti pirmą vietą G.Umarui buvo daug lengviau, negu iškovoti olimpinį kelialapį. Aštuntfinalio ir ketvirtfinalio etapuose lietuvis pavijo savo varžovus, pusfinalyje britą Coliną Sturgesą aplenkė šešiomis sekundėmis ir net finalo varžovą australą Deaną Woodsą nugalėjo trimis sekundėmis.

Medalį padovanojo broliui

G.Umaras yra vienintelis Lietuvos sportininkas, per vienas olimpinės žaidynes iškovojęs du aukso medalius. Antrąjį medalį G.Umaras laimėjo po dviejų dienų komandų persekiojimo lenktynėse.

Per šias varžybas SSRS trekininkų ketvertą sudarė du klaidpėdiečiai G.Umaras ir Artūras Kasputis bei du leningradiečiai – V.Jekimovas ir Dmitrijus Neliubinas. Komandų persekiojimo lenktynės buvo daug atkaklesnės negu asmeninės – finale SSRS ir Vokietijos Demokratinės Respublikos ketvertukai ratą po rato suko vos ne vienodu greičiu. Vis dėlto paskutiniuose ratuose tvirtiau pedalus užgulė SSRS komanda, ir G.Umaras, A.Kasputis ir du leningradiečiai finišo liniją kirto pirmi.

Nors G.Umaras iškovojė du olimpinius aukso medalius, namo parsivežė tik vieną. Iškart po komandų lenktynių apdovanojimo ceremonijos G.Umaras savo antrąjį aukso medalį padovanojo broliui Mindaugui Umarui.

M.Umaras taip pat iškovojė vietą olimpinėje rinktinėje, keliavo į Seulą ir važiavo komandų persekiojimo varžybų ketvirtfinalyje. Tačiau pagal nuostatus medaliai buvo įteikiami tik tiems keturiems dviratininkams, kurie važiavo finale. Jei ne gražus vyresniojo brolio poelgis, formaliai olimpinio čempionu tapęs M.Umaras faktiškai nebūtų turėjęs šį įvykį patvirtinančio įrodymo – olimpinio medalio.

Bronzinio šanso nepaleido

Lietuvos moterų dviračių sporto plėtrą sustabdė 1974 m. priimtas SSRS kūno kultūros ir sporto komiteto sprendimas, kuriuo moterų dviračių sportas buvo uždraustas kaip žalojantis sveikatą. Kelerius metus Lietuvoje, kaip ir visoje SSRS, nevyko jokios moterų dviračių sporto varžybos, sporto mokyklose buvo uždarytos šios sporto šakos merginų grupės.

TREKO DVIRATININKIŲ OLIMPINIAI REZULTATAI			
METAI	SPORTININKĖ	RUNGTIS	VIETA
1992	RITA RAZMAITĖ	SPRINTAS	9
1992	AIGA ZAGORSKA	PERSEKIOJIMAS	13
1996	RITA RAZMAITĖ	SPRINTAS	13
1996	RASA MAŽEIKYTĖ	TAŠKŲ LENKTYNĖS	NF
1996	RASA MAŽEIKYTĖ	PERSEKIOJIMAS	7
2000	RASA MAŽEIKYTĖ	TAŠKŲ LENKTYNĖS	12
2000	RASA MAŽEIKYTĖ	PERSEKIOJIMAS	11
2004	SIMONA KRUPČEKAITĖ	SPRINTAS	7
2004	SIMONA KRUPČEKAITĖ	ASMENINĖS LENKTYNĖS LAIKUI	4
2008	SIMONA KRUPČEKAITĖ	SPRINTAS	8
2008	SVETLANA PAULIUKAITĖ	DAUGIAKOVĖ	12
2008	VILIJA SEREIKAITĖ	PERSEKIOJIMAS	6
2008	SVETLANA PAULIUKAITĖ	PERSEKIOJIMAS	12
2012	SIMONA KRUPČEKAITĖ	SPRINTAS	5
2012	SIMONA KRUPČEKAITĖ	KEIRINAS	7
2016	SIMONA KRUPČEKAITĖ	SPRINTAS	7
2016	SIMONA KRUPČEKAITĖ	KEIRINAS	12
2020	SIMONA KRUPČEKAITĖ	SPRINTAS	19
2020	MIGLĖ MAROŽAITĖ	SPRINTAS	24
2020	S.KRUPČEKAITĖ, M.MAROŽAITĖ	KOMANDŲ SPRINTAS	5
2020	SIMONA KRUPČEKAITĖ	KEIRINAS	19
2020	MIGLĖ MAROŽAITĖ	KEIRINAS	27
2020	OLIVIJA BALEIŠYTĖ	DAUGIAKOVĖ	17

Moterų dviračių sportas buvo reabilituotas tik 1982-aisiais, kai Tarptautinis olimpinis komitetas paskelbė, kad per 1984-ųjų Los Andželo olimpinės žaidynes pirmą kartą bus surengtos moterų plento grupinės lenktynės. Moterų dviračių treko varžybos olimpinėse žaidynėse atsirado 1988 m.

Vos tik sporto valdžia grąžino moterims teisę profesionaliai minti dviračių pedalus, į Lietuvos sporto mokyklas atėjo nemažai šiai sporto šakai simpatizuojančių merginų. Netrukus pasipylė jų medaliai SSRS pirmenybėse, o iš Pasvalio krašto kilusi Laima Zilporytė įsitvirtino SSRS rinktinėje.

Didžiausia L.Zilporytės karjeros pergalė buvo Seulo olimpinė žaidynių bronzos medalis, iškovotas 82 km grupinėse plento lenktynėse.

Olimpinė trasa Seulo apylinkėse buvo gana lygi, be stačių įkalnių ir pavojingų nuokalnių, taigi labai palanki kalnų nemėgstančiai L.Zilporytei. Į finišo tiesiąją atmynė didelė 45 dviratininkų grupė, kurioje kelis šimtus paskutinių metrų greičiausiai važiavo pagrindine favorite laikyta olandė Monique Knol. Po kelių akimirku finišo liniją kirto L.Zilporytė ir vokiečių Jutta Niehaus. Lietuvė iš pradžių buvo įsitikinusi, kad užėmė antrą vietą, bet fotofinišas parodė, kad ji keliais centimetrais pralaimėjo varžovei iš Vokietijos.

Bronzos medalis taip pat buvo puikus atlygis už treniruotėse išlietas prakaito upes. „Olimpinį bronzos medalį nulėmė darbas

Mindaugo Kulbio nuotr.

D. Žiliūtės džiaugsmas Sidnėjuje

ir sėkmė, kuria buvau apgaubta visą karjerą. Tai buvo ir atpildas už visas sunkaus sezono kančias, patirtas nuoskaudas. Ne tas žodis, kokia virė kova už būvį Sovietų Sąjungos rinktinėje. Reikėjo daug moralinių ir fizinių pastangų. Buvau laiminga, kad rinktinėje turėjau didžiulę atramą – savo vyrą ir trenerį Valerijų Konovalovą, kuris mane ypač saugojo“, – praėjus trims dešimtmečiams po bronzinės Seulo pergalės LTOK interneto svetainei pasakojo L. Žilporytė.

Naujos kartos pakilimas

1990 m. atkūrus nepriklausomybę L. Žilporytės pergalių tradicijas pratęsė jaunesnių dviratininkių karta. Tiesa, L. Žilporytė dar dalyvavo 1992 m. Barcelonos olimpinėse žaidynėse, kuriose į finišą irgi atvažiavo su pagrindine grupe, bet prasibrauti į pirmąsias eiles nesugebėjo ir užėmė 18 vietą. Truputį anksčiau – keturiolika – finišavo kita Lietuvos atstovė Aiga Zagorska.

Po to per dviratininkių lenktynes pradėjo skambėti Dianos Žiliūtės, Editos Pučinskaitės, seserų Jolantos ir Rasos Polikevičiūčių pavardės. Šios dviratininkės XX amžiaus pabaigoje ir XXI amžiaus pradžioje iškovojo pasaulio pirmenybių medalius, laimėjo svarbiausias daugiadienes lenktynes, bet per olimpinės žaidynes pergalių apetito nepatenkino.

Jau 1996 m. Atlantoje aukštas vietas užėmė seserys Polikevičiūtės. Jolanta finišavo penkta, Rasa – dvylikta. Vis dėlto vieta protokole atrodė gražiau negu lenktynėse. Trys dviratininkės anksti

pabėgo nuo pagrindinės grupės ir išsidalijo medalius, o kitoms teko kovoti tik dėl vietų garbės pakyls papėdėje.

„Tikėjau mūsų dviratininkių sėkme, ypač per grupines lenktynes. Dviratininkės puikiai pasirengė žaidynėms – treniravosi Italijoje, Ispanijoje, lenktyniavo Vokietijoje, Prancūzijoje, o pastaruosius pusantro mėnesio kilometrus skaičiavo Amerikoje. Geriau pasirodyti sutrukdė lietus. Mūsų dviratininkės visą mėnesį nematė lietaus, o jis labai traukdė įveikiant posūkius“, – kodėl nepavyko laimėti medalio, aiškino Lietuvos dviračių sporto federacijos (LDSF) techninis direktorius Algimantas Mozolis.

Norėjo sunkesnės trasos

Dviratininkių olimpinės viltys išsipildė po ketverių metų Sidnėjuje. 2000 m. olimpinėse žaidynėse kol kas vienintelį nepriklausomos Lietuvos dviračių sporto olimpinį medalį iškovojo rietaviškė D. Žiliūtė. Grupinėse plento lenktynėse ji užėmė trečią vietą.

Sidnėjaus olimpinė trasa, kitaip nei Seulo, buvo išraižyta įkalnių ir nuokalnių. D. Žiliūtei toks reljefas tiko. Ji net nebūtų supykusi, jei įkalnės būtų dar sudėtingesnės – tada pati trasa nusijotų daugiau varžovių. Pliaupiant pavasariniam Australijos lietui, nuo pagrindinės grupės pabėgo 24 dviratininkės, tarp kurių buvo ne tik D. Žiliūtė, bet ir R. Polikevičiūtė. Lietuva turėjo du prizinius šansus ir vienu iš jų pasinaudojo.

120 km trasos pabaigoje lemiamas spurtas geriausiai pavyko olandei Leontien Zijlaard. Ji pasipuošė Sidnėjaus žaidynių aukso medaliu. Olimpinis sidabro medalis buvo įteiktas vokiečiai Hankai Kupfernagel, o šalia jų ant trečiojo garbės pakyls laiptelio atstojė D. Žiliūtė.

„Padariau klaidą. Likus maždaug dviem kilometrams iki finišo grupėje įvyko persirikiavimas, po kurio atsidūriau per toli nuo važiuojančiųjų pačiame priekyje. Kadangi komandos draugių šalia jau nebuvo, teko išseikvoti daug energijos, kad iš maždaug dvidešimtosios pozicijos nusikapstyčiau iki penktosios. Jei nori finišo sprints kovoti dėl medalio, negali būti žemiau nei pirmasis šešetas. Šis niuansas labai svarbus. Aš jau nesugebėjau kovoti dėl aukso, o paskutinę akimirką mane dar aplenkė vokiečių“, – po dvidešimties metų LTOK interneto svetainei pasakojo D. Žiliūtė.

Po trijų dienų D. Žiliūtė startavo asmeninėse lenktynėse. Tačiau per grupines lenktynes, vykusias lyjant ir neįprastai šaltu oru, olimpinė prizininė persišaldė, todėl kitos rungties varžybose važiavo karščiuodama ir dėl medalio nekovojo. Ji užėmė devintą vietą.

Lemtinga griūtis

D. Žiliūtė po Sidnėjaus žaidynių karjerą tęsė beveik dešimtmetį, tačiau olimpinėse žaidynėse ji daugiau nė karto nedalyvavo. Sidnėjaus prizininė 2004 m. su Lietuvos olimpine rinktinė keliavo į Atėnus, bet prieš grupines lenktynes treneriai pasirinko kitas dviratininkes, ir D. Žiliūtė nelaukdama asmeninių lenktynių iškeliavo namo.

2004 m. Atėnuose ir 2008 m. Pekine numinti iki olimpinės garbės pakyls mėgino kita Lietuvos dviračių sporto žvaigždė Edita Pučinskaitė. Tačiau jai perimti medalių estafetės iš D. Žiliūtės nepavyko. Olimpinė žaidynių grupinėse lenktynėse E. Pučinskaitė du kartus užėmė devintą vietą.

Atėnuose viltis sudaužė griūtis, į kurią E. Pučinskaitė pateko likus keliems kilometrams iki finišo. Nors E. Pučinskaitė greitai vėl užšoko ant dviračio, brangios sekundės buvo prarastos ir pavyti lyderių lietuvė nespėjo.

Po Pekino olimpinė žaidynių E. Pučinskaitė keiksojo staiga pasikeitusį orą. Nors buvo prognozuojamas karštis ir saulė, pliaupiant lietui sportininkės mynė pedalus kalendamos dantimis iš šalčio.

„Liūdnės ir tragiškesnės dienos priešui nepalinkėčiau. Tikra

S.Krupeckaitė dalyvavo net penkeriose olimpinėse žaidynėse

MAŽŪJŲ DVIRAČIŲ (BMX) ATSTOVĖS OLIMPINIAI REZULTATAI

METAI	SPORTININKĖ	RUNGTIS	VIETA
2012	VILMA RIMŠAITĖ	BMX	13

likimo ironija. Ketverius metus svajojau apie karštį, 40 laipsnių temperatūrą ir sunkų kalną. Kai stojome prie starto linijos, dar buvo šilta. Visi sakė, kad truputį palis. Bet nuvažiavus kiek daugiau nei pusę trasos pradėjo pilti lietus. Šaltis persmelkė visą kūną ir kojų tiesiog nebevaldžiau. Tikrai nebuvo pasiruošusi tokiam atšalimui. Važiuoti per šaltį – man kryžius“, – skundėsi paskutinę viltį iškovoti olimpinį medalį praradusi E.Pučinskaitė.

Sunku kovoti be komandos

Lietuvos žemė užaugino ir kelis stipriausių profesionalų komandų aukštai vertintus dviratininkus. Raimondas Rumšas užėmė trečią vietą galutinėje „Tour de France“ įskaityje, Ramūnas Navardauskas, Tomas Vaitkus, Ignatas Konovalovas (olimpinės prizininės L.Zilporytės sūnus) laimėjo didžiųjų daugiadienių lenktynių – „Tour de France“ arba „Giro d’Italia“ – etapus, R.Navardauskas iškovojo pasaulio pirmenybių bronzos medalį.

Deja, dėl sporto šakos specifikos lietuviams buvo sudėtinga kovoti dėl olimpinio medalių. Trasa dažniausiai nebūna tinkama Lietuvos dviratininkams, be to, mūsų šalies kvota maža, o be komandos draugų pagalbos šiuolaikiniame dviračių sporte ką nors laimėti beveik neįmanoma.

Olimpinis žaidynių vyrų grupinėse lenktynėse Lietuvos rekordas –

23 vieta, kurią dar 1992 m. užėmė Saulius Šarkauskas. Atskiro starto lenktynėse 21 vietą užėmė olimpinis treko čempionas A.Kasputis (1996 m.) ir R.Navardauskas (2012 m.).

O karjerą baigus D.Žiliūtei, E.Pučinskaitėi ir seserims Polikevičiūtėms, aukštomis vietomis plento lenktynėse nustojo džiuginti ir Lietuvos dviratininkės.

Paini dopingo byla

Olimpinėse treko varžybose nepriklausomos Lietuvos dviratininkai medalių dar nelaimėjo. Kita vertus, nuo 1992 m. Lietuvos treko dviratininkai iškovojo kelialapius į visas olimpines žaidynes. Tai irgi nemenkas laimėjimas, nes šios sporto šakos olimpinės kvotos yra mažos, o konkurencija visuomet būdavo ir yra labai didelė.

Per 1996 m. Atlantos žaidynes Lietuvos vardas buvo įpainiotas į nemalonią istoriją. Tarptautinis olimpinis komitetas (TOK) sprinto varžybose trylikimą vietą užėmusią Ritą Razmaitę pašalino iš žaidynių ir neleido jai varžytis kitoje rungtyje, nes lietuvės dopingo mėginyje rasta stimuliuojamosios medžiagos bromantano.

Dopingo istorija buvo nevienareikšmė. Šis Rusijoje sukurtas preparatas tuo metu nebuvo įtrauktas į draudžiamųjų sąrašą, bet pasižymėjo beveik tokiomis pat savybėmis, kaip kiti panašios sudėties draudžiami vaistai. Dėl to TOK pašalino devynis bromantaną vartojusius posovietinių valstybių sportininkus, tarp jų – R.Razmaitę. Vis dėlto R.Razmaitė išvengė griežtesnės bausmės. Rusijos nacionalinis olimpinis komitetas pasinaudojo teisinėmis spragomis ir pasiekė, kad bromantaną vartoję sportininkai būtų išteisinti.

Iki medalio trūko smulkmenų

Lietuva olimpinėse treko varžybose daugiausiai vilčių siejo su Simona Krupeckaitė. Utenoje sportininkės kelią pradėjusi S.Krupeckaitė per ilgą karjerą daugybę kartų džiugino Lietuvos aistrulius gražiomis pergalėmis, tapo Europos žaidynių, dukart pasaulio, triskart Europos čempione, iš viso laimėjo 24 pasaulio, Europos pirmenybių ir Europos žaidynių apdovanojimus, triskart buvo išrinkta Lietuvos metų sportininke. Sunkaus darbo nepavyko vainikuoti tik olimpiniais medaliais.

S.Krupeckaitė labai nepasisekė dėl to, kad buvo pakeista treko varžybų olimpinė programa. Karjeros pradžioje stipriausia jos rungtis buvo asmeninės laiko lenktynės. Tačiau po 2004 m. žaidynių TOK ir Tarptautinė dviračių sporto sąjunga išbraukė šią rungtį kaip esą mažiausiai patrauklią žiūrovams.

S.Krupeckaitė būtent šioje rungtyje laimėjo pirmąjį pasaulio pirmenybių bronzos medalį (2004 m.), taip pat pirmąsyk tapo būtent šios rungties pasaulio čempione (2009 m.). Būtent šioje rungtyje S.Krupeckaitė mažiausiai trūko, kad iškovotų olimpinį medalį. Per 2004 m. Atėnų žaidynes Lietuvos dviračių treko lyderė asmeninėse laiko lenktynėse užėmė ketvirtą vietą. Vėliau ji daug kartų stojo prie olimpinės sprinto ir keirino varžybų starto linijos, bet turėjo tenkintis žemesnėmis pozicijomis.

„Olimpinės žaidynės – kitokios varžybos nei pasaulio ar Europos pirmenybės. Manau, kad iki olimpinio medalio labiausiai pritrūko šaltakraujškumo. Kuo daugiau nori, tuo mažiau gauni. Suprantu, kad prieš audras, kurios vyksta mano viduje būnant treke, esu bejėgė. Man labai sudėtinga suvaldyti emocijų audrą. Kiti iš jaudulio pasikrauna energijos, o aš sudegu“, – prieš Tokijo olimpines žaidynes LDSF interneto svetainei sakė geriausia šio amžiaus Lietuvos treko dviratininkė.

Kunkuliuojančios emocijos stojus prie sprinto ar keirino rungties starto linijos – labai pavojingos, nes čia ypač daug lemia ne tik kojų jėga, bet ir taktika. O pristigus šalto kraujo priimami ne patys geriausi sprendimai. S.Krupeckaitė po olimpinio lenktynių ne sykį pripažino, kad neišvengė mažyčių klaidelių, kurios sutrukdė pakilti tarp prizininčių.

V.Andrulytė tapo Europos vicečempione

OLIMPINĮ BILIETĄ IŠKOVOJO ATĖNUOSE

„JTAMPA NUSLŪGO IR DABAR GALĖSIU RAMIAI PLANUOTIS PASIRENGIMĄ OLIMPINĖMS ŽAIDYNĖMS“, – PRISIPAŽINO 31 METŲ BURIUOTOJA VIKTORIJA ANDRULYTĖ, IŠ EUROPOS ČEMPIONATO ATĖNUOSE PARSIVEŽUSI IR BILIETĄ Į OLIMPINĮ PARYŽIŲ.

Europos ILCA klasių buriavimo čempionate džiaugsmą dėl olimpinio kelialapio Lietuvos olimpietei dar labiau pasaldino iškovotas žemyno vicečempionės titulas.

Šioje jachtų klasėje buvo kovojama dėl dviejų olimpinį kelialapį ir būtent tik dvi sportininkės, neturinčios bilieto į Paryžių, pateko į medalių lenktynes. Kartu su Viktorija savo šaliai bilietą į žaidynes iškovojė ir kroatė Elena Vorobeva, kuri galutinėje įskaitoje užėmė ketvirtą vietą.

Tiesa, nors kelialapis oficialiai iškovotas Lietuvai, jau beveik aišku, kad būtent V.Andrulytė liepos pabaigoje startuos jau antrose olimpinėse žaidynėse, nes daugiau nė viena šalies atstovė atrankoje nedalyvavo.

Paskutinę čempionato dieną vykusiose medalių lenktynėse, kuriose varžėsi dešimt geriausių ILCA 6 klasės buriuotojų, Lietuvos sportininkė finišavo trečia ir gavo šešis baudos taškus. Tai leido jai išsaugoti antrą vietą galutinėje įskaitoje ir pirmą sykį pasidabinti Europos čempionato sidabro apdovanojimu.

„Šis Europos čempionatas buvo labai sunkus, nes čia vyko kova tik dėl dviejų olimpinį kelialapį. Iš anksčiau jų nelaimėjusių aš užėmiau antrą vietą, o kroatė – ketvirtąją. Tai jei dar kuri nors buriuotoja būtų pretendavusi į olimpinį bilietą, būtų turėjusi iškovoti medalį. Nemenkas iššūkis“, – sakė V.Andrulytė.

Rengdamasi Paryžiaus žaidynėms lietuvė stengsis kuo daugiau laiko treniruotis prie Marselio, kur ir vyks olimpinė regata.

„Noriu išbandyti kuo daugiau skirtingų oro sąlygų. Ten jos labai permainingos – gali būti ir labai silpni vėjai, bet gali užpūsti ir galingasis mistralis. Todėl manau, kad per olimpinės žaidynės vienas svarbiausių veiksnių bus universalumas. Be to, ten jūra, ne vandenynas, tai ir bangos kitokios – trumpesnės, statesnės, norint greitai plaukti per jas reikia geresnių laivo valdymo įgūdžių“, – aiškino olimpietė.

Jei Paryžiaus žaidynės prasidėtų dabar, į jas galėtų vykti 27 Lietuvos sportininkai – baidarių ir akademinio irklavimo atletai, plaukikai, lengvaatlečiai, žirginio sporto atstovai, dviratininkė, penkiakovininkė, breiko šokėja ir buriuotoja.

Komisijos nariai apžiūrėjo būsimų žaidynių bazes

IR NERIMAS, IR DŽIAUGSMAS

ARTĖJANT 2026 M. MILANO IR KORTINOS D'AMPECO ŽIEMOS OLIMPINĖMS ŽAIDYNĖMS, ITALIJOJE, VENETO REGIONE, VYKO PENKTASIS KOORDINACINĖS KOMISIJOS POSĖDIS. JAME NUOTOLIU DALYVAVO IR LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ.

Renginyje kalbėta apie pasiruošimą svarbiausiam žiemos sporto renginiui, vyko atskirų darbo grupių posėdžiai.

„Kadangi viena iš posėdžio dienų sutapo su LTOK generalinės asamblėjos eiline sesija, šį kartą prisijungiau virtualiai. Nors visų akys šiuo metu krypta į vasarą vyksiančias Paryžiaus olimpinės žaidynes, reikia nepamiršti, kad iki žiemos sporto šventės laiko taip pat mažėja. Pasirengimo darbų dar tikrai nemažai, tačiau neabejojame, kad Italija bus pasiruošusi“, – sakė Tarptautinio olimpinio komiteto (TOK) narė D.Gudzinevičiūtė.

Kadangi žaidynėse daugiausia bus naudojamos jau esančios arba statomos laikinosios arenos, komisijos nariai turėjo galimybę apžiūrėti kai kurias varžybų bazes, pavyzdžiui, kalnų slidinėjimo ir snieglenčių sporto bei kerlingo.

„Kiekvienose žaidynėse vis stipriau atsižvelgiama į tvarumą, tą numato TOK strateginis dokumentas „Darbotvarkė 2020“. Todėl stengiamasi kiek įmanoma naudotis jau esančiomis arenomis, jas patobulinti ar atnaujinti. Taip pat statoma laikinoji infrastruktūra, kuri gali būti išmontuota“, – atkreipė dėmesį D.Gudzinevičiūtė.

Posėdyje pasidžiaugta, kad žaidynių ledo ritulio varžybose dalyvaus geriausi pasaulio sportininkai – vasario pradžioje tarp TOK, Nacionalinės ledo ritulio lygos (NHL) ir NHL žaidėjų asociacijos buvo pasiektas susitarimas, leisiantis šios lygos ledo ritulininkams atstovauti savo šaliai žiemos olimpinėse žaidynėse. Šis susitarimas galios ir 2030 m. žaidynėse. Pastarąjį kartą NHL ledo ritulininkai žiemos žaidynėse turėjo galimybę dalyvauti 2014-aisiais.

Kortinos d'Ampeco mieste komisijos nariai aplankė vietą, kur bus įrengtas olimpinis kaimelis, bei Eugenio Mončio centrą, kuriame 1956-aisiais vyko žiemos olimpinė žaidynių bobslėjaus varžybos. Čia planuojama įrengti trasą, kurioje vyktų bobslėjaus, skeleto ir rogučių sporto varžybos.

Vis dėlto koordinacinės komisijos nariai dar kartą išreiškė susirūpinimą ir kėlė klausimą, ar trasą pavyks parengti laiku. Jie pabrėžė, kad būtina paruošti atsarginį planą.

D.Gudzinevičiūtė – ne tik koordinacinės komisijos narė. Ji taip pat vadovauja darbo grupei, atsakingai už olimpinės šeimos – olimpinio judėjimo lyderių, tarp jų TOK prezidento, TOK narių, tarptautinių federacijų ir nacionalinių olimpinė komitetų vadovų, TOK partnerių vadovų ir kitų garbingų svečių – transporto, apgyvendinimo ir kitos infrastruktūros koordinavimą.

„Atstumai tarp varžybų bazių bus labai dideli. Tai aktualu ne tik nacionaliniams olimpinėms komitetams, misijų vadovams, bet ir olimpinės šeimos nariams, kurie planuoja aktyviai palaikyti sportininkus. Todėl planavimo procesas užima nemažai laiko“, – sakė D.Gudzinevičiūtė.

Komisijos posėdyje taip pat dalyvavo visų žiemos sporto tarptautinių federacijų vadovai, kai kurių nacionalinių olimpinė komitetų atstovai.

Milano ir Kortinos d'Ampeco žiemos olimpinės žaidynės vyks 2026 m. vasario 6–22 d.

TARPTAUTINIAI OVUP MOKYMAI

Sausio 30 – vasario 3 d. Vilniuje vyko tarptautiniai Olimpinių vertybių ugdymo programos (OVUP) mokymai. Tarptautinio olimpinio komiteto (TOK) sukurta OVUP programa skirta unikaliam sporto ir fizinio aktyvumo potencialui atskleisti, pamėginti sujungti sportą su švietimu ir kultūrine išraiška.

LTOK tarptautinius OVUP mokymus surengė antrą kartą. Pirmieji suorganizuoti 2019 m. Šiemet į Vilnių atvyko 20 svečių iš 20 skirtingų valstybių. Organizatoriams teko daryti atranką, nes buvo gauta 80 paraiškų.

Pačioje Lietuvoje OVUP mokymai rengiami jau aštuntus metus iš eilės, nes LTOK vienas pirmųjų pasaulyje šią programą išvertė į savo šalies kalbą ir, pritarus TOK, pasiūlė kelių lygių mokymus Lietuvos pedagogams.

LTOK olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis sako, kad tarptautinių mokymų tikslas – pasidalyti Lietuvos gerąją praktika.

„Visi svečiai buvo vienaip ar kitaip susiję su olimpinio judėjimu, dirba olimpinuose komitetuose, olimpinėse akademijose ar sporto federacijose. Visi jie puikiai žino, kas yra olimpinis judėjimas, bet mokymų mintis buvo pasidalyti beveik aštuonerių metų Lietuvos patirtimi, sukaupta įgyvendinant OVUP programą mūsų šalyje. Norėjome plėtoti olimpinių vertybių ugdymo skleidėjų tinklą, išugdyti programos ambasadorių. Neabejoju, kad užsieniečiai dabar galės rengti panašius mokymus savo bendruomenėms arba bent jau pagilino įgūdžių bagažą ir turės daugiau motyvacijos užsiimti olimpinių vertybių sklaida savo organizacijose.

Vienas iš tikslų – leisti dalyviams pamatyti ir patirti olimpinių vertybių ugdymo programą, neformaliojo ugdymo edukacinius metodus. Tuo ir garsėja OVUP Lietuvoje, nes mes aktyviai naudojames neformaliojo ugdymo veiklomis, ir tai leidžia visas vertybes pajusti per praktiką bei įvairius užsiėmimus. Manome, kad tarptautiniai mokymai suteikė erdvę ir asmeniniam tobulėjimui, pagerino socialinius įgūdžius“, – sakė K.Šileikis.

Mokymus vedė ir patirtimi su dalyviais dalijosi profesionalūs lektorai Nerijus Miginis ir Donatas Petkauskas, kurie su OVUP dirba nuo pat programos įgyvendinimo pradžios Lietuvoje.

Nuo 2016 m. Lietuvoje įgyvendinama OVUP sulaukia vis didesnio susidomėjimo: visoje Lietuvoje jau surengta 150 mokymų, kuriuose dalyvavo daugiau kaip 2 tūkst. įvairių sričių mokytojų. Pirmojo lygmens mokymus veda 19 sertifikuotų OVUP mokymų trenerių.

Kipro Štremnikio nuotr.

EUROPOS ŽAIDYNIŲ SIEKS STAMBULAS

Vasario pradžioje Ispanijos sostinėje Madride vyko pirmasis šiais metais Europos olimpinio komiteto asociacijos (EOK) Vykdomojo komiteto posėdis, kuriame dalyvavo ir olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Posėdžio metu pristatytas miestas, sieksiantis surengti 2027 m. Europos žaidynes.

„Ketvirtosios Europos žaidynės gali vykti didžiausiame Turkijos mieste Stambule. Šis miestas turi ir reikalingą infrastruktūrą, ir resursų surengti didžiausią Europos sporto renginį. Stambulo vadovai mato didelę Europos žaidynių naudą miestui – šis renginys ne tik pritraukia turistų, bet ir suvienija bendruomenę, prisideda prie sporto plėtros ir gyventojų sveikatingumo. Be

to, Stambulas turi siekį surengti ir olimpinės žaidynės, todėl čia būtų gera patirtis. Stambulo atstovai EOK vykdomajam komitetui pristatė savo viziją ir galimybes, toliau laukia vizitas į Turkiją ir tolesnės diskusijos“, – pasakojo EOK viceprezidentė D.Gudžinevičiūtė.

Posėdžio metu buvo aptarti didelės sėkmės sulaukę pernai Europoje vykę olimpiniai sporto renginiai, pristatyta Krokuvoje surengtų Europos žaidynių ataskaita.

Daug dėmesio skirta šių metų planams ir galimybėms, kurių suteiks į Europą po 12 metų pertraukos grįžtančios olimpinės žaidynės. EOK prezidentas Spyros Capralos pasidžiaugė, kad Europos sportininkai toliau lieka didžiausių pasaulio sporto renginių medalių lentelių viršūnėje, tą parodė ir sausį Pietų Korėjoje vykusios jaunimo žiemos olimpinės žaidynės.

„Tikimės, kad Europos sportininkai Paryžiaus olimpinėse žaidynėse iškovos 40 proc. medalių. Europa toliau tikslingai ir sėkmingai investuoja į sportą ir tai atsispindi apdovanojimuose“, – sakė S.Capralos.

Planuojama, kad Paryžiuje per olimpinės žaidynės veiks Europos namai, kviesiantys miestiečius ir svečius susipažinti su Senojo žemyno sporto istorija, pabendrauti su olimpiečiais ir pajusti olimpinę dvasią.

Vykdomojo komiteto posėdyje dar kalbėta apie organizacijos modernizavimą bei Generalinės asamblėjos formato pokyčius, pristatytas pasiruošimas 2025 m. Europos jaunimo žiemos ir vasaros festivaliams.

EOK nuotr.

PRADĖJO NAUJĄ SEZONĄ

Vasario pabaigoje Vilniuje prasidėjo naujas LTOK organizuojamų sporto vadybos mokymų sezonas. Kaip ir kasmet, gilinti administravimo žinias LTOK kviečia vadybininkų, trenerių ir pažengusių specialistų grupes. Pirmieji trijų dienų intensyvią mokymų programą pradėjo vadybininkai.

Dalyvauti kasmet vis didesnio susidomėjimo sulaukiančiuose mokymuose šiemet buvo atrinkti 22 dalyviai, tarp jų – sporto federacijų ir klubų vadovai, komunikacijos specialistai, olimpiečiai.

„Nuo sporto vadybininkų daug priklauso federacijos, klubo ar kitos organizacijos sėkmė bei sporto bendrąja prasme plėtra. Todėl mums, kaip nacionaliniam olimpiniam komitetui, svarbu prisidėti prie vadybininkų tobulėjimo ir kompetencijų kėlimo. Žinia sklinda iš lūpų į lūpas, dažniausiai pretenduoja tie, kurie apie mokymus išgirdo iš kolegų, perskaitė gerus atsiliepimus ar praktiškai pamatė, kokios naudos baugusieji mokymus davė organizacijai. Mums tai – geriausias įvertinimas.

Nors norinčiųjų daugėja, mums svarbu išlaikyti aukštą mokymų kokybę, todėl į grupę atrenkame tik dvi dešimtis dalyvių“, – paaiškino LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė, kuri yra vienintelė Lietuvoje, turinti TOK sertifikatą šiems mokymams organizuoti.

Dvi dienas vykusius mokymus viena Lietuvos olimpinės misijos vadovių A. Vanagienė pradėjo pristatydama LTOK veiklą bei darbą olimpinėse žaidynėse. LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Mačiānskienė pristatė TOK programos „Athlete 365“ galimybes.

Patyręs lektorius, verslo konsultantas Lauras Balaiša per teorines ir praktines užduotis su mokymų dalyviais gilinosi į laiko planavimo ir vidinės bei išorinės komunikacijos temas.

Kovo pabaigoje vyksiančioje trečiojoje mokymų dalyje vadybininkai kartu su rinkodaros eksperte Dominyka Venciūte stengsis perprasti socialinių tinklų įrankius.

Kartu su TOK Olimpieniu solidarumu LTOK per metus organizuoja trejus nemokamus sporto administravimo mokymus. Be šiuo metu vykstančių mokymų vadybininkams, netrukus startuos treneriams skirti mokymai, o rugpjūtį patyrusius specialistus ir vadovaujamą pareigą užimančius vadybininkus LTOK pakvies į mokymus pažengusiems.

Sauliaus Čichos nuotr.

LTOK ĮSITRAUKĖ Į NAUJĄ PROJEKTĄ

Vasarį Zagrebe (Kroatija) duotas startas naujam Europos Sąjungos finansuojamam projektui „Saugi aplinka vaikams sporte“ (GUARD). Į steigiamąjį susitikimą, kurį organizavo Kroatijos olimpinis komitetas, buvo pakviesti partneriai iš visos Europos.

Šiuo projektu siekiama užtikrinti sporto veiklose dalyvaujančių vaikų ir jaunimo saugumą bei gerovę. GUARD projekte dalyvauja ir LTOK. Kiti partneriai – Kroatijos turizmo ir sporto ministerija, Lenkijos, Slovėnijos, Rumunijos, Graikijos ir Šiaurės Makedonijos olimpiniai komitetai.

Šiame susirinkime dalyvavo LTOK olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis ir olimpinio švietimo programų vadovas Paulius Martinkėnas.

„Džiaugiamės ir matome didelę prasmę būti tokio kilnaus ir svarbaus projekto dalimi. Saugios aplinkos kūrimas vaikų sporte yra ta sritis, kuri gali ir turi tobulėti Lietuvoje. Tikime, kad projektas leis mums Lietuvoje ir apskritai visiems projekto partneriams Europoje išplėtoti programą, kuria vadovaudamiesi išugdysime naujų specialistų ar pareigūnų, atsakingų už saugią aplinką, taip bus sumažinta patyčių bei smurto rizika vaikų ir paauglių sporte“, – kalbėjo K. Šileikis.

Zagrebe diskutuota apie išsamią projekto veiklą, terminus ir pareigų paskirstymą tarp partnerių organizacijų. Dalyviai pasinaudojo galimybe apibūdinti savo vaidmenis kuriant apsaugos struktūras, procedūras ir mokomąją medžiagą, skirtą vaikų apsaugos specialistams. Galiausiai buvo pristatytas ir patvirtintas oficialus projekto logotipas. Antrąjį susitikimo dieną perskaityti du pranešimai apie

saugią sportuojančių vaikų aplinką, pristatyti moksliniai tyrimai.

GUARD projekto partneriai įsipareigojo siekti jo tikslų ir vykdyti žadėtą veiklą. Neabejojama, kad visi dalyviai yra pasiryžę sukurti saugesnę aplinką sporto veiklose visoje Europoje dalyvaujantiems vaikams.

LTOK nuotr.

POMĖGŲ SKAITYTI ĮSKIEPIJO MAMA

GERIAUSIA 2023 METŲ LIETUVOS KREPŠININKE IŠRINKTA GINTARĖ PETRONYTĖ TOKIO PRIPAŽINIMO PER SAVO KARJERĄ SULAUKĖ REKORDINĮ SEPTINTĄ KARTĄ. PERNAI JI RUNGTYNIAVO LIETUVOJE, VILNIAUS „KIBIRKŠTIES“ KOMANDOJE, O ŠIUO METU KARJERĄ TĘSIA TURKIOJE. KADANGI PROFESIONALIOS SPORTININKĖS GYVENIMAS VERČIA DAUG KĖLIAUTI, MUZIKA – NUOLATINIS PALYDOVAS. O ŠTAI KNYGOS IR FILMAI JOS GYVENIMO REPERTUARE JAU REIKALAUJA RAMAUS LAIKO.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Alfredo Pliadžio nuotr.

GERIAUSI

Knyga: Tara Westover „Apšviestoji“.

Filmas / serialas: „Noliečiamieji“ („Intouchables“).

Grupė / atlikėjas: Freddie Mercury.

Asmeninio albumo nuotr.

Krepšininkei tenka dažnai keliauti

G.Petrynytė septintą kartą išrinkta geriausia Lietuvos krepšininke

Krepšininkė neslepia – skaityti ji mėgsta nuo mažumės. „Šis pomėgis mane lydi nuo vaikystės, nes mama labai skatino skaityti knygas. Augdama perskaičiau visas „Didžiosios klasikos“ ir Walto Disney’aus knygas. Dažniausiai skaitydavau vasaromis, tada būdavo daugiausiai laiko“, – sako G.Petrynytė.

Nemėgsta fantastikos

Dabar knygos G.Petrynytės rankose dažniausiai atsiranda grįžus namo, laisvu laiku tarp treniruočių arba atostogaujant.

„Skaitydama mėgstu būti jaukioje, ramioje aplinkoje. Dėl to keliaudama dažniausiai klausausi muzikos. Labiausiai mane traukia biografijos ir tikrais faktais paremtos istorijos. Kartais mėgstu perskaityti ir lengvą romaną ar kriminalinį, įtraukiantį detektyvą. Labiausiai įsiminusios knygos: Andre Agassi autobiografija „Open“, Taros Westover „Apšviestoji“, Waris Dirie „Dykumų gėlė“, Gregory Davido Robertso „Šantaramas“, Henri Charrière’o „Drugelis“, – vardija G.Petrynytė.

Vis dėlto vienas žanras sportininkei tikrai ne prie širdies – fantastika. Nei fantastiniai filmai, nei knygos jos visiškai nedomina.

Nostalgija senoms dainoms

Muzikos dažniausiai G.Petrynytė klausosi keliaudama, ypač skridama lėktuvu.

„Mėgstu ramesnę muziką. Tikrai nesu melomanė ir neseku visų muzikinių naujienų. Kartais jaučiuosi užstrigusi laike, nes klausydama tokių dainų, kaip Eurikos Masytės „Laisvė“, „Foje“, „Rondo“ ar Freddie Mercury, pagalvoju, kad iki šiol niekas geresnių dainų nesukūrė“, – šypsosi G.Petrynytė.

Dar ji mėgaujasi itališka muzika, nes, jos įsitikinimu, italų kalba tiesiog skirta muzikai.

Atradusi galimybę nepraleidžia progos nueiti į koncertą. Pastarieji aplankyti – „Pink“ ir Robbie Williamso. O didesnių festivalių vengia.

Filmai – artimesni tikrovei

Filmai, kaip ir knygos, patinka tokie, kurie yra arčiau realybės.

„Mėgstu dokumentinius filmus, o štai mistinio arba siaubo žanro tikrai nežiūrėčiau. Labiausiai įsiminę filmai: „Noliečiamieji“, „Aš esu Semas“, „Šindlerio sąrašas“, – sako G.Petrynytė.

Gyvendama ir žaisdama Italijoje, G.Petrynytė peržiūrėjo visus seriale „Gomora“ sezonus.

„Buvo tikrai labai įdomu“, – patikina.

Televizoriaus krepšininkė praktiškai nežiūri, o filmus dažniausiai įsiungia kompiuterio ekrane. Retkarčiais mėgsta nueiti į kino teatrą.

Sportuojantys laimi!

impuls

Dalyvaukite:

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

